

மூன்றாம் அதிகாரம்.

அனாதைகளின் முற்கால நிலைமை.

மன்னர் அல்லது அனாதை என்பார் பல்லவரும் சோழரும் கலந்த ஓர் வருப்பினரென்பது பல தக்கமேற்கோள் கொண்டு மேலே வலியுறுத்தலாகிற்று. சோழசென்பார் படைப்புக் காலம் தொடங்கித் தமிழகத்திலிருந்து செங்கோலோச்சிவந்த போரகாலகாலமும், பல்லவரும் தமிழ் நாட்டின் ஆந்திர நாட்டையும் ஒரு காலத்தில் திறமை புடன் ஆட்சிபுரிந்த செங்கோல் மன்னராலானதும் இவர்களின் அப்பொழுதைய நிலைமையை இங்கு வேறுக எடுத்துக் கூறவேண்டியதன்று. இன்னவரின் ஆட்சி நிலைகுலைபத் தலைப்பட்டதன் பின்பு இருந்தவந்த நிலைமையே இங்கே ஆராய்தற்போது. இவ்வாசாய்ச்சிக்கு இவர் களுக்குக் கழங்கும் கிளைப்பெயர்கள் பெரிதும் உதவி புரிவனவாகவுள்ளன. பழைய தமிழ்ச் சங்க காலிலே இப்பொழுது கழங்குவன போன்ற பல பட்டப் பெயர்கள் மக்களுக்கு கழங்கலில்லையென மூன்பே கூறியுள்ளாம். இப்பெயர்களின் தோற்றங்களை ஆராயுமிடத்தே இவைபெல்லாம் அவரவர் இருந்த நாடு பற்றியும், சிறு நாடுகளை வென்று கைக்கொண்டமை பற்றியும், படைத் தலைவராகவோ, படைவிரோகவோ இருந்தமை பற்றியும், நாடாட்சி முதலியன பற்றியும் இடைக்காலத்தே உண்டாயின என்பது விளக்கமாகும். இக்கனம் ஒவ்வொரு காலணம்பற்றி ஒவ்வொருவர்க்கு உண்டாகிய இப்பெயர்கள் பின்பு அவர்களின் வழியில் வந்தோர்க்கெக்கனாம் கழங்குவவாயின, விஜய நகர அரசர்கள் தம் படைத்

தலைவர்களைப் பல இடங்கட்கு அனுப்பினர். படைத்தலைவர் என்ற பொருளில் காயக் அல்லது காயகர் என்ற பெயர் அப்பொழுது அவர்கட்கு உரிபதவியுந்தது. இப்பொழுது அப்பெயர் ஓர் பெருங்கட்டத்தினையே குறித்த நிர்ப்பது காண்கின்றோம். முதலி என்னுஞ் சொல்லும் படைத்தலைவன் என்னும் பொருளுது எனச் சாசன ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். படைபாட்டு என்பதும் படைபய ஆள்பவன் அதாவது படைத்தலைவன் என்னும் பொருளுதாதல் வெளிப்படை. பெரிதும் பிற்காலத்திலுண்டாய சாஸ்திரி, தீக்ஷிதர், குருக்கன், துதலார் முதலிய பெயர்களும் இப்பொழுது குலப் பெயராக வழக்குதலையும், அவர்களில் பலர் இப்பெயர்களின் பொருட்டுச் சிறிதும் பொருத்தமில்லா திருத்தலையும் காண்கின்றோம். கன்னடர்களின் பல பட்டங்களைக் குறித்த யாம் எழுதுவதும் அவர்களது பழைய வரலாறு தெரிவிப்பதற்கே வன்றி இப்பொழுதை நிகழை கருதியன்று.

கன்னட வகுப்பினர்க்கு வழங்கும் பட்டங்களை இப்புத்தகத்தின் இறுதியிற் காணலாம். யாம் அறிபவராத பட்டங்கள் பல இன்னம் இருத்தல் கூடும். வேறு எவ்வகுப்பினரும் இத்தலை மிகுதியான பட்டப் பெயர்கள் இருப்பதாக யாம் விசாரித்தயாகில் வெளியாகவில்லை. அக்கரையர், அச்சாண்டார், சுழத்தகாரயர், உகைக்காதார், உதீகதாரயர், கலிக்காரயர், கட்டகாரயர், குச்சாரயர், கொக்காரயர், கொக்கத்தகாரயர், கெத்தகாரயர், கேதிரையர், கோழகர், தஞ்சகாரயர், கட்டாவன்யர், கட்டகாரயர், பங்கவாரயர், பாண்டியர், மழகாரயர், முனியதகாரயர், முககாரயர், விஞ்சகாரயர், கிங்கவாரயர் முதலிய பெயர்கொக்கலாம் நில் ஆட்சியில் இவர்களுக்கும் சம்

பந்தத்தைய் புணப்படுத்துகின்றன. சமூகசொண்டார், கடாரந்தாம்பொர் முதலிய பெயர்கள் இவர்கள் பிறகோடு வேன்று கைப்பற்றினமையைக் குறிப்பிடுகின்றன. கனத்தவென்றார், கனமுடைபார், கொற்றப்பிரியர், கோதண்டப்புவியர், புத்தப்பிரியர், கான்வெட்டியார் முதலிய பெயர்கள் இன்னவர் படைவீரராயிருத்தமையைத் தெரிவிக்கின்றன.

இராமராமன், இராமேந்திரன் முதலான சோழமன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் வெட்டப்பட்ட கல் செட்டுகளிலே இவ்வேழர் பெயர்களிற் கிற்சில காணப்படுகின்றன. அவை:—கச்சியாராயன், கரடவாராயன், கரடுவெட்டி, காலிக்காராயன், கனத்தனாராயன், சேதிராயன், சோழகேசன், சோழகோன், தொண்டைமான், கந்தியாராயன், கரடாண்டான், பல்லவாராயன், மழவாராயன், மேல்சொண்டான், கான்டாராயன், கிங்கவாராயன் முதலியன.

இவ்வாறே, வேறு சில பட்டங்களும் எம் செட்டுகளில் உள்ளன. அவை:—அனகாராயன், கனப்பனாராயன், குருகுலாராயன், சம்புவாராயன், தமிழதனாராயன், பங்கனாராயன், மன்றாடி, மீனவாராயன், மூலாராயர்கண்டன், மூவேந்தனாராயன், வக்கத்தனாராயன், காரளுவாராயன், கிளாடத்தனாராயன், கிழப்பாதாராயன் முதலியன. இவை யும் கன்னார்க்குரியனவாயிருப்பினும் இருக்கலாம். இப் பட்டங்களுடையர் எங்கெருக்கின்றனரென இப்பொழுது எங்கு அறியவாராகமவாக இவை இவ்வூர்க்குரியவெனத் துணிக்துணிக்கக்கூடவில்லை. மன்றாடி என்பது கொங்குமேளையர்க்குள் வழங்குகின்றது.

கேரளிக் கருக்கு நிலம் முதலியன தானஞ் செய்த விடத்தும், அசைச்சன் சில நிப்புக செய்த விடத்தும்

கீழே கைபெழுத்திட்டோரின் பெயர்களாக இப்பட்டம் கள் கம்பெட்டுகளிலே காணப்படுகின்றன. இதிலிருந்தே இப்பெயர்களை யுடையோர் சுற்று உயர்ந்த நிலையில் இருத்திருக்கவேண்டுமெனக் கருதலாகும். இவர்கள் அமைச்சர் முதலானோரையிருத்தமையைக் கல் வெட்டுகள் வெளிப்படையாகவும் கூறுகின்றன.

திருமந்திரவோகை வானவன் பல்லவ தகையன் எழுத்தா. திருமந்திரவோகை காயகம் இராஜராமனா தொண்டமான் எழுத்தா. அகையன் இராஜராமனா விராஜேந்திர நயமுரி நாடான்வான் எழுத்தா. விராஜேந்திர மழவாயன் எழுத்தா' (தென்னிந்திய சாசன புத்தகம் தொகுதி 3, பகுதி 1, பக்கம் 40) என்று இக்கணம் பாலிடங்களில் வருகின்றன. திருமந்திரவோகை என்பது அமைச்சர்க்கும், திருமந்திரவோகை காயகம் என்பது முதலமைச்சர்க்கும் உரிய பெயர்களாகும். இது சாசன ஆராய்ச்சியாளரின் துணிபு.

11, 12-வது அற்றாண்டுகளில் எழுந்த தமிழ் அக் களிலிருந்தும் இன்னோரின் உயர்ந்த நிலைமை வெளிப்படுவதோ. கருணாகரத் தொண்டமான் முதற்குலோத்தங்க துண்டய முதலமைச்சன் என்பது கலிங்கத்தப் பரணியாக் வெளிப்பகட.

லிக்சீரமசோழனுளகிள்,

முன்னம்

கூலயப் பொருதொருகாட் கொண்ட பரணி
யிளபத் தருத்தொண்ட மாலும்—பலர் முடிமேல்
சூர்த்துக் கழந்தா வானகல் தகையையுட்
பார்க்குமதி மந்திர பாலகரித்—பொர்க்குத்
தொலிக்குக் கமத்தம்மை தானொருநீடு குகல்
கொடுத்த புசெழுநிளவர்கோது—முக்கினாயுக்

கங்கையு மாராட் டாரையும் கங்கையையும்
கொங்கையு மேலாக் குடகாரயும்--தங்கோன்
குளியும் பொருது குளியுமுத் தோடு
குளியுஞ் சிவச்சோழ கோணம் * * *

அடிபெடுத்து கொங்கை நாகிரிய கீரன்
கொடிபெடுத்த காலிகர் கோணம்--கடியானச்
செம்பொற் பதனச் செதிலிஞ்சிச் செஞ்சியர்கோன்
கம்பக் கலியாணக் காடகணம் *

என்று அருதலானும் இன்னோர் நிலைமை புலனும்.

சோழ ஆட்சி நிலைதளர்ந்த பின்பு கன்னர்கள் இச்
சாட்டைக் கூற்றங்களாகவும், கரடுகளாகவும் பிரித்துத்
கன்னர்களாக இருந்து ஆண்டிருக்கின்றன என்பதும்,
அங்ஙனம் ஆண்டவர்கட்கு அறையர், ஈடாளர்வார் என்
னும் பெயர்கள் வழங்கின வென்பதும் மூன்று காட்டப்பட்ட
டன. சர்க்கரைப் புலவரின் வழித்தோன்றலாக திருவாரூர்
சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவரவர்களின் வீட்டில் இருந்த
தொரு மிகப்பழைய ஏட்டில் எழு கூற்றமும், பதினெட்டு
களும், எழு கூற்றத்திற்கும் எழுசாயரும் கூறப்பட்டுள்
ளன. கூற்றமும், களும் பின்னாட்டப் பெறும். சாயர்
எழுசாயவார் : சேதிரசாயர், கலிகராயர், வரணதிரசாயர்,
கொங்குராயர், கிணையராயர், கணகராயர், கொடுமனார்
ராயர் என்போர்.

திருவாணக்காக் கல்லெட்டு ஒன்று பின்வருமாறு
கூறுகின்றது

‘நீருலொத்தங்க சோழதேவர்க்கு பாண்டி சயன்-கது
பாண்டி குலாகலிவனகாட்டு மீகோகது காட்டுத் தேன
தான பிரமதேயம் திருவாணக்காகில் திருவெண்ணாயத்திழ்
அயர்ந்தருளிய திரிபுனபதிக்கு முகப்பிருத்தியனாகிய

சண்டேசையன் உன்விட்ட தேவகன்மிகள், ஐயசிக்கருக
கால வளநாட்டு மீசெவ்விராட்டு வளம்பருடி அரையன்
மகன் முனையன் அருமொழி தேவகுள கில்லவாயனுக்கு
நாம் கிற்றுக்கொடுத்த நிலமாவது.....' (தென்னிந்திய
சாலை புத்தகம் தொகுதி 3, பகுதி 2, பக்கம் 168).

இதற்குறித்துள்ள வளம்பருடி என்பது பூதனுக்கு
குத் தெற்கில் ஐந்தாவது நாழிகையளவில் உள்ளதோர்
ஊர். இவ்வூர் அக்காட்டுக் கன்னர்கள் நாட்டுக்கட்டம்
கடுதற்குரிய பொது கிடமாகும். கில்லவாயன்பட்டி
என்பதோர் ஊரும் பூதனுக்குத் தெற்கில் ஒரு நாழிகை
யளவில் உள்ளது. வளம்பருடியில் இருந்த கள்ளர்
குலத்தவனுடைய கில்லவாயன் 'அரையன் மகன்' என்று
கூறியிருப்பது கால்க, இக்கல் வெட்டி, 'இயன்,
உடைபார் திருவாரணக்காவடைய எம்பெருமான் கோலி
கில் இடக்கை நாயகனொன்று எழுந்தருளுவித்த இடப
வாகன தேவர்க்கும் நம் பிராட்டியவர்க்கும்' என்றவருந்
தாம் இவனது பிரதிட்டைத் திருப்பவரையும் புலனும்.

புரங்கத்தினுள்ள ஓர் கல்வெட்டிலிருந்து, அங்கிருந்த
கைக்கோள முதலிகள் சிலர் அவ்வூர்த் தலைவராகிய அந்
தாண்ட நாட்டாள்வார் உயிர் தறக்க நேரும் பொழுது
தாமும் உடனுயிர் தறப்பதாகப் பிரதிஞ்சுரு செய்த
கொண்டனர் என்னும் செய்தி வெளிப்படுகிறது. குரு
பாம்பரை, இராமாதுரு திவ்யசரிதை இவ்விரு பிரபந்தம்
வரிதும் அகனக்க நாட்டாள்வார் இராமாதுரு தீட
ருகக் கூறப்படுகின்றனர். திருச்சொப்பன்மீயில் இந்
தம் நாட்டாள்வார் என்று கன்னரில் ஒருவருப்பினர்
இருக்கின்றனர். இப்பெயர் தந்தாலும் நாட்டாள்வர் என
மருவிப்பெற்றது. (செந்தமிழ் தொகுதி 3, பக்கம் 252)

இங்ஙனம் எத்தனையோ பல சான்றகன் இவர்களுடைய பழைய சூட்டு நிலையைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன.

பல ஊர்ப்பெயர்கள் இன்றோர் பெயரால் அமைந்திருந்ததும் அவ்வமிடங்களில் இவர்கள் முதன்முதல்திருத்தன என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். அவற்றின் எங்குத் தெரிந்தன கீழ்க்கருவன :—

1. காங்கெயன்பட்டி, 2. கோழகன்பட்டி, 3. ராயமுண்டான்பட்டி, 4. வாலியன்பட்டி, 5. தொண்டைமான்பட்டி, 6. கண்டியன்பட்டி, 7. சாதான்பட்டி, 8. தண்டொயன்பட்டி, 9. ஆரமுண்டான்பட்டி, 10. துளையன்பட்டி, 11. கிள்ளையான்பட்டி, 12. செம்பியன்களர், 13. உலகங்காத்தான்பட்டி, 14. மலையான்பட்டி, 15. திராணிபட்டி, 16. கலியாணன்பட்டி, 17. சாணான்பட்டி, 18. கச்சியாணம்மங்கலம் (கச்சமங்கலம்), 19. ஏத்தொண்டான்பட்டி, 20. பத்தாளங்கோட்டை, 21. பாப்பையான்பட்டி, 22. மாகதாணன்பட்டி, 23. சேதிராயன் குடிக்காடு, 24. கல்லவன்னியன் குடிக்காடு, 25. கல்லாண்டான்பட்டி, 26. காண்டையாணிருப்பு, 27. தென்னொண்டாணிருப்பு, 28. காக்கியன்பட்டி, 29. பாளாண்டான்பட்டி, 30. கண்டர்கோட்டை, 31. வன்னியன்பட்டி, 32. பாண்டொயன்பட்டி, 33. காக்குடிப்பட்டி (காக்குடிபான்பட்டி), 34. காடவாணன்பட்டி, 35. சாளுவன்பேட்டை, 36. சாய்க்கப்பாணியம் (சாணாணக்கர் கிராமம்), 37. செம்பியன்மணக்குடி.

இனி, கள்ளர் சிற்றாசர்களாகியிருந்த காலத்தில் பல கிடங்களில் அரண் (கோட்டை)கள் கட்டியிருந்தனர் என்பது அறிந்தபாசு.

துண்டொயன்பாடி, பலபத்திரங்கோட்டை, காங்கெயன்பட்டி, ஆற்காடு, கரக்குடிப்பட்டி, சோழவன்பட்டி, ஓரத்தூர், விண்ணமங்கலம், திருக்காட்டுப்பள்ளி, பூண்டி, பாண்டமங்கலம், அன்பில், மரங்குடி, கண்டர்கோட்டை, கிள்ளிகோட்டை, பத்தானங்கோட்டை, வரதவந்தான் கோட்டை, பனையக்கோட்டை, காசங்கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை, கல்லாக்கோட்டை, கோட்டைப்பத்த, பிங்கனக்கோட்டை, திருமங்கலங்கோட்டை, வத்தனங்கோட்டை, மல்லாக்கோட்டை, எரிதுவங்கோட்டை, எடுவர்க்கோட்டை, மயிலாடுகோட்டை, வராமாங்கோட்டை, துறையண்டர்கோட்டை, தெற்குங்கோட்டை, ரூங்கோட்டை, சத்தருசங்காங்கோட்டை, கையக்கோட்டை, ஆதங்கோட்டை, மாதாராயன் புதுக்கோட்டை என்றும் இடங்களிலெல்லாம் இவர்களுடைய கோட்டைகள் இருந்தன. இவற்றுட் சில ஊர்களில் கோட்டை இருந்த அழிந்தவிடத்தில் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதால் வீடுகளுக்கும் கோட்டை பென்று பெயர் வழங்குதொழ. சில ஊர்களில் கோட்டை அழிந்தவிடத்திலே திடீர்களும், நிலங்களும் கோட்டைமேலே, வீரங்கிமேலே என்றும் பெயர்க்கால் வழங்குகின்றன.

முற்காலத்து ஊர்களில் துண்டொயன்பாடி என்பதற்குள்ளே சிலலாடில் ஐயராப்புரம் புறகவண்டித் தங்கத்துக்கு அகாநாழிகை பளவில் கிண்கூற்றின் தென்மேலாக இருப்பது. அதில் செங்கல்லாலான கோட்டை மதிலின் அடிப்பகுதியும், சாப்புறத்தும் கொத்தளமும் இன்னமும் இருக்கின்றன. கோட்டைக்குள்ளேயே வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு கிணத்திற் புறத்தாவிட்ட அடிப்பட்ட பல வீரங்கிக்குண்டுகளைக் கெரித்

பார்த்தனேம். ஒரு மகம்மதிய மன்னரானவர் என் தெரியாமலிருந்த, துண்டிராயன்பாடிவிலுள்ள கள்ளர் குலப் பெரியாராயி சோழங்கதேவர் ஒருவரால் கண் தெரியப்பெற்று, அவருக்குப் பரிசாக ஓர் தந்தப் பல்லக் கும், பாட்சா என்னும் பட்டமும் அளித்தனர் என்றும், அநிலிருந்து அவர் 'செங்கற் கோட்டை கட்டித் தந்தப் பல்லக்கெறித் கண்டொடுத்த சோழங்கதேவ பாட்சா' எனப்பாராட்டப்பட்டு வந்தனவென்றும் கூறுகின்றனர், துண்டிராயன்பாடிக் கோட்டையிலிருந்த சோழங்கதேவ அம்பலகாரர்க்கும், அதனையடுத்து கிண்ணாற்றின் வட கையிலுள்ள ஆற்காட்டுக் கோட்டையிலிருந்த கூழாக்கி அம்பலகாரர்க்கும் பகைமை மிகுந்திருந்ததாகவும், சோழங்கதேவர் படைமெடுத்துச் சென்று ஆற்காட்டுக் கோட்டையை அழித்துவிட்டதாகவும், கூழாக்கியார் அப்பொழுது தஞ்சாவில் அரசாண்டுவந்த மாராட்டிய மன்னர் தம்மிடம் கம்பு பூண்டிருந்தமையின் அய்வாசரிடம் தெரிவித்துத் துண்டிராயன்பாடியீது படைகளை அனுப்பச் செய்ததாகவும், அதனால் அக்கோட்டையும் அழிவெய்தி யதாகவும் கூறுகின்றனர்.

பலபத்தின்கோட்டை என்பது ஐயனூர்புரத்தின் மேற்கே முக்கால் நாழிகை பனவில் உள்ள கிண்ணாறர்ப் பட்டியில் ஏறக்குறைய இருதூறு ஆண்டுகளின் முன் விருந்த பலபத்திரச் சோழகாரக் கட்டப்பட்டது. அந் கோட்டைகளின் வரலாறுகள் பிற்பே ஆராய்ந்து தெரிய வேண்டியிருந்ததின் அவற்றைத் குறித்து ஒன்றும் எழுதாது விடுகின்றோம். இப்பொழுது இக்குலத்தாரில் அரசரும், குறுகில மன்னருமாயுள்ளார் வரலாறுகள் அடுத்த அதிகாரத்திற் காட்டப்படும்.

நான்காம் அதிகாரம்.

புதுக்கோட்டை அரசரும், குறுநில மன்னரும்.

‘தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரையில்’ என்ற அழங்குறி பழமொழி மூலேந்தருக்குப் பின் தொண்டமானே தமிழ்நாட்டு மக்களில் தலைவர் என்பதனைப் புலப்படுத்தாவிற்றும், தொண்டமண்டலமாகிய பங்கவாட்டினின்றும் குடியேறிய பங்கவாட்பர் அங்கு தொண்டமான் என்னும் பட்டமுடைய அரசர் பலர் குளத்தார், அறந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் பல தூற்றுகளாகளின் முன்பே கிளக்கிவிருந்தமையேல் எடுத்தல் காட்டப்பட்டது. அம்புகோவிலில் தங்கி ஆண்டுகொண்டிருந்த தொண்டமான் வழியினர் 17-ம் தூற்றுகளிலிருந்து புதுக்கோட்டை அரசாரினர், இவர்கள் ஆட்சிபுரியவான ஈடுகள் இவை பெண்பதனை,

‘ஆவல் குடிசை டாசை பதிராடு
கோலம் சிலைக் குடிசை—மேலான
செங்காட்டுசாடு திருப்பெனா பூர்சாடு
மங்காத கல்ல வனசாடு—கொங்காரும்
மெய்யமலை ஈடு மேவுசத்தா ரோகா வ
காடயன் கொடுங்குந் தவிராடு—செய்யதிருத்
கோளத் குடிசை கோனா டெனப் புரந்தே
ஆளப்பித்த வாகர் கோன்’

என்பது கிளக்கும். புதுக்கோட்டையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் வாலாது கருக்கமாக இங்கே உதப்பமும்.

(1) இரகுநாதரஐ தொண்டையன். (1686—1730).

புதக்கோட்டை மன்னர்களில் முதல்வர் இவரே. இவர் செங்கமங்கலம், கல்கமங்கலம் என்னும் காரங்கள் அழிந்தபின்னர் அகையன் இருந்தவிடத்தில் ஓர் புதிய கல்கை புண்டாக்கி, அதற்குப் புதக்கோட்டை பென்று பெயர் கொடுத்தார். இருகாழிகையழி நீளமுள்ள மதிதும், கோட்டையும் கட்டினர், மதுகைய சூண்ட ராயர் கருக்கர திருவாங்கூர், கைரூர், தஞ்சாவூர் என்னும் இடங்களில் இருந்த அரசர்களேயும் படைபெயர்த்துச் சென்று அவர்களை வென்றனர். கொக்கராத ராயர் இவரது வலிமை மிகுந்த கண்டு அச்சமுற்றவராக, அக்கால் அவருக்கு முதல் மந்திரியைப் இருந்த கோவிரத்தப்ப ஐயர் சூழ்ச்சியை இவரது வலிமையை நோக்கி. சிம்பு, இவர் இராமராதபுரம், தஞ்சை முதலிய இராச்சியங்களிலிருந்து திருமெய்யம், பட்டுக்கோட்டை முதலிய காரங்களைக் கைப்பற்றினர். 1717—1727 ஆகிய ஆண்டுகளில் ராயக்காரலும் அவரது முதல் அமைச்சர் காரணப்ப ஐயாரும் மிக்க இடுக்கங்களுக்குள்ளாக் தெரித்தவர் களும், தெரித்தவர் பாதிரியர்களும் புதக்கோட்டையில் அடைக்கலம் புரூத்த அன்புடன் ஆதரிக்கப்பட்டு கலமுற வாழ்ந்த வந்தனர். இம்மன்னரது கடுவு சிவகாமத்திரித்த வர்களை கடத்தின முறைமையிலிருந்து அறிவக்கிடக்கித் தது. இவர் வீரத்தாலும், புலவலியாலும், மனவலி யாலும், கடுவுகிண்பாலும் மிகவும் புலமையுடையவரவர். இவருக்கு ஆறு மகன்கள் இருந்தனர். இவர் காலத்தி லேயே இவருடைய சிள்ளைகளெல்லாம் மரித்துவிட்ட கையால் இவர் தம் பேரர்களில் முதலாவிய விஜய ரகுநாத தொண்டையனுக்கு முடி சூட்டிவிட்டு 1730-ல் இங்ஙனவாழி விளங்கினார்.

(3) வீரபாதுகாத தொண்டமான். (1780—1769).

இவருக்குச் சிவஞானபு ஜகந்நொண்டமான் என்றும் பெயருண்டு. இவர் பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் தமது சகோதரர்களாய் இராமகோபால தொண்டமான் திருமலைத் தொண்டமான் என்றும் இருவர்க்கும் இரண்டு பாண்டியப்பட்டுகளை அளித்து, தமக்கு உதவியாக வளத்துக் கொண்டனர். அக்காலத்தில் மொகலாயர் (சுந்தர சாஸிப்) படைபெயிடுகிலை ஈயக்கல் அரசாட்சி ஒழிந்தது. புதுக்கோட்டையிலுள்ள அரசன்மீனாயும் பகைவருடைய வீரக்கிக் குண்டுகளால் அழிந்துவிட்டது. ஆதலின் இவர் புதுக்கோட்டைக்குத் தென்முகத்தே சிவஞானபுரம் என்றும் ஓர் புதிய அரசன்மீனாயைக் கட்டிக்கொண்டு அங்கிருந்து மதவிகாரனை செய்துவந்தனர். சந்நிவந்திரமம் என்று கூறப்படும் பெரியார் ஆசிரியராக வந்த அருள் புரியும் பேற்றினாயும் இவர் எய்தினார்.

1788-ல் தஞ்சை அரசரின் சேனைத்தலைவனுடைய அனந்தராயன் ஒரு பெரிய சேனையுடன் புதுக்கோட்டைமேல் படைபெயிடுதல், போர்புரியாமலே சூழ்ச்சியால் பெரும் பகுதியைப் பற்றிக்கொண்டானாலும், கெடுகொள்வனா திருமெய்யம் கோட்டையைப் பிடிக்க முடியாமையால் முடிவில் புதுக்கோட்டையைக் கைவிட்டு ஒடிவிட்டான். 'சனத்த புதுப்படைத்த காளிக்ருடிக்கோட்டையில், ஆனந்தராயனை அதிரவேட்டுத் தொண்டமான்' என்று பாடுவதும் உண்டு.

ஐதாபாத்த ககலாம் என்பதிலுமிசம் குதிராப் படையும், இரண்டு கட்டம் காலாட் படையும் கொண்டு தென்வித்தியாவின்மேற் படைபெயிடுத்த வந்த, திருச் சோப்பன்னியை முற்றுகைவிட்ட பொழுது புதுக்கோட்

புதுக்கோட்டை அரசும், குறியை மன்னதும். 79

கடமீதும் படைவெடுக்க உத்தேசித்திருந்தான். அதனை வறிந்த உணம்பட்டி முதலிய ஊர்களின் தலைவர்கள் அவ னுடைய குதிரை முதலியவற்றைக் கொன்றாங்குத்தனர். அவர்களைத் தண்டிக்குமாறு அரசாமாக் அனுப்பப்பட்ட படைத்தலைவன் அவர்களிடத்தில் ஒன்றும் செய்யமுடியாது சமாதானமாப்த் திரும்பினான்.

மகமதலிக்கும் சந்தாசாசிப்புக்கும் கருசாடக ராச்சிய விடயமாய் ஈடத்த பேர்பெற்ற பேராலே இம்மன்னர் ஆங்கிலேயருடன் மகமதலிக்குத் துணியாய் நின்று சந்தா சாசிப்பையும் பிரஞ்சுக்காரரையும் எதிர்த்தனர். இந்தப் பேராலின் பயகுத இவருக்கு அநேக ஈடுகள் சேர்த்தனர். ஈவாப்புக்கு இறை கொடுப்பதில்லை வெனவும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டனர். இதனாலேயே தஞ்சாவூர் முதலியன அரசிழந்த காலத்திலும் புதுக்கோட்டை தமிழ் ஈட்டிகள் ஒரே அரசாங்கமாக நிலைத்தது. பிரஞ்சுக்காரருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் தென்னாட்டில் இடைவிடாது ஈடத்த போராட்டங்களிலெல்லாம் இம்மன்னர் ஆங்கிலேயரைப் பிரியாமல் அவர்கட்கே உதவிசெய்து வந்தனர். இவர் தமது துண்ணிய அறிவினாலே ஆங்கிலேயரோ வெற்றி பெறுவர் என்பதனைத் தெனியாக உணர்ந்தமையற்றான் புதுக்கோட்டை மேன்மை யடைந்தது. ஆங்கிலசேனாதிபதியாகிய (கர்னல்) வாஸ்க் ஐரோப்பாவிற்கும் புறப்பட்ட பீப்பாரும் பொழுது இம்மன்னருக்கு ஓர் கடிதம் விடுத்தச் சென்றார். அஃது,

‘எங்கள் வெற்றிக்குச் காரணமான தங்கள் உதவியை நான் ஆங்கில அரசர் நிரூபிப்பேன். என் னிடம் தங்கள் காட்டிய உண்மையான எட்புக்குணத்தை வான் வந்தும் மறவேன். நான் தா் தேயத்திற்குத்

செந்துகிட்டாடும் எனக்குத் தாங்கள் புரிந்த என்மை
களும், உதவிகளும் என் மனத்தில் நின்றனென்றே
கிருக்கும்' என்பது.

இவர் மதுகிடயங்களில் மிகப் பற்றுடையாரகிருந்த
சொண்டே தமது இராச்சியத்தின் உள் விவகாரங்களை
மறந்துகிடாது கவனித்த வந்திருக்கின்றார். புதல்
கோட்டை இராச்சியத்தை நிறுவினவர் இராயகுமார
தொண்டையான் எனின், அந்த வகிமைபுறச் செய்தவர்
இம்மன்னரேயாவர். ஏறக்குறைய நூற்பது ஆண்டுகள்
காலநிலை இடைகிடாது பேரினே காலங்கழித்த வந்த
இம்மார் 1769-ல் இவ்வாறு ஸமுதாய நீத்தவர். இவ்
குடைய மனைகியர் அதுவரில் மூன்றாவது மனைகியரெய்
செங்கம்மா ஆய் என்பாருக்குப் பிறந்தவர் அடுத்த மன்ன
ரெய் இராயகுமார தொண்டையான் என்பவர்.

(3) இராஜகுமார தொண்டையான். (1769—1789)

இவர், 1738-ல் பிறந்தார். தமது முப்பத்தேராவது
ஆண்டில் பட்டத்திற்கு வந்தார். தம்முன்னோரைப்போ
ன்றே ஆங்கிலேயரிடத்தில் கண்புகுண்டிருந்தார். 1780-ல்
ஐதாவி கருாடகசமவெளியீடு ஒர்பேரிடி கிழந்தாற்போ
யப் பாப்குதுவந்தகாலில் ஆங்கிலேயர் இங்கிலேயைத்
தடுப்பதற்கு ஒர்பேயமும் செய்பாதிருந்தார், நென்றிட
மீத நிலைவர்கள் பாங்கும் ஐதாவிபுடன் சேர்க்குகொன்
டனர். இம்மன்னர் ஒருவரே ஆங்கிலேயர்க்கும், காரப்
புக்கும் உதவியாய் நின்றார். ஐதாவின் சேனையானது
அந்தணக்கோட்டைக்கு அருகில் புதர்கோட்டை காட்
டில் புருத்த பொழுது இவ்ருடைய சேனை சேர்த்தப்
பாளை என்ற கிடத்தில் அணைக்கெடுத்த முறிவகத்த

புதுக்கோட்டை அரசும், குதிரைமன்னரும்.

தட்டிவிட்டது. இவ்வெற்றியைக் கேள்விப்பட்ட ஆங்கிலப் படைத்தலைவர் சர் அயர் டபிள் என்பர் இம்மன்னருக்குக் கீழ்க்கண்ட கடிதம் எழுதினார்.

‘காடு எங்கெங்கும் பேர்ப்புரிந்த வந்த என் டபிள்வர் எங்காரிடமும் இருந்து கடைத்த செங்கிலில் ஒன்று தான் எனக்கு வெற்றியைத் தெரிவித்தது. அதாவது, தாங்கள் மிக்க ஆண்மைபுடன் உங்கள் காட்டை அழித்த வந்த படைவலரைத் தண்டித்தது. மற்றும் எங்கெங்குதிகாப் படைகளினால் கைறகொண்டதேயாம். தாங்கள் இன்னும் சிறந்த வீரக் செயல்களைச் செய்கீர்களென்று எனக்கு மிகுந்த உறுதியுண்டு.’

இந்த வெற்றியினால் புதுக்கோட்டை மன்னர் தென் வந்திய காட்டிற்குச் செய்த பேருதவி யாகும் எனினும் மறச்சற்பாலதன்று. ஐதர் தான் படைபெடுத்துச் சென்ற காடுகளில் ஊர்களைத் தீயிட்டும், மரங்களை வெட்டியும், பயிர்களைப் பறித்தும், ஏரி குளங்களின் அரிவகளை வெட்டியும் கொடுமைகள் இயற்றியுந்தான். அன்றியும் பெண்டிரினும் குழந்தைகளும் கொல்லொன்ற தன்பத்திற்கு உள்ளானார்கள். இக்கொடியோனை முற்ற முறிவதற்கு இம்மன்னரே காரணராய் இருந்தார். ஐதரலியின் மகனாகிய திப்புவுக்கு எதிராகவும் இவர் ஆங்கிலேயருக்கு உதவி புரிந்தார். நவாப்புக்கு இவர் செய்த உதவியின் பயனாகப் பட்டுக்கோட்டைத் தாலுகாவின் ஒரு பகுதி இவருடைய ஆட்சிக்குள்ளாயிற்று. இவர் ஒன்பது மணம் செத்துக்கொண்டார். இவருக்கு ஆண்டின் இரண்டு, ஒரே மகன் தான் உண்டு.

1789 டிசம்பர் 30-ல் இவ்வரசர் கிண்டிமடைந்தார்.

(4) இராஜ விஜயரகுநாத தொண்டைமான் பகவான்.

(1789—1807)

இவர், இராஜ ரகுநாத தொண்டைமாவின் நெறிய நக் கதையாகிய திருமலைத் தொண்டைமான்நாட்டைப் பூத்த புதல் வராவர். இவர் தமது முப்பதாவது வயதில் பட்டத் திருகு வந்தார். 1790-ல் திப்பு சுல்தான் திருச்செரப் பள்ளியெல் படைபெய்தது வந்தகாலம் இம்மன்னர் ஆய்வி யேபகுக்குத் தனியாகக் கின்று அவனை மடக்கியடித்தார்.

1795-ல் ஆற்காட்டு நவாப்பாகிய மகமதலி இவருக்கு ராஜா பகவான் என்னும் பட்டத்தை அளித்தான். அத லும் இவர் 1500 குதிரைப்படையும், செகடியும், முரசும், முடியும், பட்டத்த வாரியும் வைத்துக்கொள்ள உரிமை யுடையவரானார்.

இவர் மூன்று கல்யாணம் செய்துகொண்டார். இவ ரது மூன்றாவது மனைவிக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளில் உயிரு டன் இருந்த விஜயரகுநாதராகு தொண்டைமான்னும், ராஜ தொண்டைமான்னும் முறையே 1807-லும், 1825-லும் மன் வராயினர்.

இவ் வேந்தர் சிறப்புடன் அரசாண்டுவந்த 1807-ல் வரதானசெய்தினர். இவருடைய பத்தினியாராகிய சூர் அம்மாள் சூய் என்பார் உடன்பட்டா யெழிவிட்டாள்.

(5) விஜய ரகுநாதராகு தொண்டைமான் பகவான்.

(1807—1825)

இவர் பட்டத்துக்கு வந்தபொழுது பத்தவயதில்ல தெவராய் இருந்தபடியால் இவருடைய பக்காளி விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் அரச வாரியம்மனை ஈடாத்தி

ஊர்தார். அப்பொழுது புதுச்சேட்டையில் ஊர்ப்புத்
ருள்ள உரிமை மாறி ஆங்கிலேயரைச் சார்ந்ததனும் இவ
ருடைய அரசாங்கமகைய ஒப்புச்சொல்லும்படி விஜய
ரகுநாத தொண்டமான் ஆங்கில அரசாங்கத்தினமர்க்
கேட்டுக்கொண்டார். ஒப்புக்கொண்டபின், இவருக்கு
முடிசூட்டு விழா புதுச்சேட்டை ஊரில் மிகச் சிறப்
புடன் கூடப்பெற்றது. இவர்காலத்த மேஜைப் பள்ளியின்
என்றும் ஆங்கிலேயர் புதுச்சேட்டைக்கு செலுடென்
டாக இருந்த அரசாங்கத்தைச் சீர்திருத்தி மிகவும் உலக
நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்தார். குழந்தைகளைக் கிருத்த
விஜய ரகுநாதராகு தொண்டமான், இராகு தொண்ட
மான் இருவரும் வடமேழி, மகாராட்டிரம், ஆங்கிலம்
முதலான மொழிகளும், குதிரையேற்றமும், கில்வாட்
பயிற்சியும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர்.

இம்மன்னர் காலத்தத்தான் புதுச்சேட்டை ஐந்து
நாளுகாக்களாகப் பகுக்கப்பட்டது. நீதிமன்றங்கள்
கிறுவப்பட்டன. கமி வங்குதற்கு அதிகாரிகள் சில
மிக்கப்பட்டனர். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய மந்தரக்
காரியங்களும் செய்யப்பெற்றன.

1812-ல் புதுச்சேட்டை ஊர் திக்கு இராபாயிற்றது.
இப்பொழுதள்ள அழகிய காரம் பின்பு கட்டப்பெற்றது.
1812-ல் இம்மன்னருக்கும், இவர் தம்பியார்க்கும் மணம்
கூடப்பெற்றது. 1817 முதல் இவர் தாமசுகே ஆட்சி
புரிந்தார். இவருக்கு இருமகையர் உண்டு.

இவர் 1825-ல் உலக வாழ்த்தகையை நீக்கவே இவரது
தம்பியாரைய இராகு தொண்டமான் முடி சூட்டிக்
கொண்டார்.

(6) ஒலி எக்ஸ்பென்சி இராஜ சபைத் தொண்டையன் பட்டா. (1825—1839).

இவர் மிகச் சிறந்த நீதிமன்னர். பற்பல அறங்களை நடத்தினவர். 1830-ல் ஆங்கில அரசாங்கத்தாரால் ஒலி எக்ஸ்பென்சி' என்னும் பட்டம் அளிக்கப் பெற்றவர்.

இவர் 1839 ஜூன் 13-ல் இம் மன்னுரை வாழ்கவை வெறுத்தேறினார்.

(7) ஒலி ஹெனல் ஸ்ரீ பிரகதம்பாநாஸ் இராஜா ராமச்சந்திர தொண்டையன் பட்டா. (1839—1886).

இவர் பட்டத்துக்கு வந்த காலத்தில் ஒன்பது வயதான் மெய்யாகியிருந்தார். 1844-ல் இருந்து தாமே அரசாண்டு வந்தார். 1866-ல் நீதிமன்றங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பெற்றன.

அவை:—

1. அப்பில் கோர்ட்டு.
2. மூன்று ஜட்ஜிகள் உள்ள செஷன்ஸ் கோர்ட்டு.
3. ஸ்டார் கான் கோர்ட்டு.
4. ஐந்து முன்ஜிங் கோர்ட்டுகள்.

இரகசரங்கள்:—

1. வரி வசூல் (ரெவின்யூ).	6. மராமத்து (இஞ்ஜி
(1) மராமம்.	வீரிக்).
(2) தாலுகா.	7. உப்பளம் (சூப்பாரி).
3. காலம் (பேரலி).	8. காலம்.
3. மெதச்சாரி (மெதில்).	9. நீதிமன்றம் (கோர்ட்டு
4. தபால்.	கள்).
5. பங்கார.	10. கர்னல் ஆபீஸ்.

இவர் 1876-ல் தம் மூத்த புதல்வியின் மூன்றாவது குமார வரத் தத்து எடுத்துக்கொண்டார். 1884-ல் இந்திய சர்க்கா வர்த்தினியாகிய கித்தோரியா மகாராணியார் இம்மன்னர்க்கும், இவருடைய சந்தவியர்க்கும் பதினொரு மரியாதை கேடுகள் போடும் கிரந்தா உரிமையை அளித்தார். இவ் வரசர் காலத்திலேயே தந்தி, தபால் ஆபீசுகள் ஏற்பட்டன. 2-வது வருப்புக் காலேஜும் ஏற்படுத்தப்பெற்றது.

இவர் 1886-ல் தமது ஐம்பத்தேழாவது வயதில் கிங் ஸ்டூடென்ட்களார்.

(8) ஒரில் ஹைனெஸ் ஸ்ரீ பிரகதம்பாநாஸ்
இராஜ மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமான் பகனார்
ஜி. சி. ஐ. இ. (1886 முதல்)

இவர் பதினொரு வயதடைவார யிருக்கும்பொழுது 1886-ல் திருச்செங்காணத்தில் இவருக்கு முடி சூட்டு விழா நடந்தது. இது வயதிலேயே இம்மன்னர் தமிழ், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில் பிச்ச தேர்ச்சி பெற்றார். 19-வது வயதிலிருந்து இராச்சியத்தைத் தாமே பார்த்து வருவாராயினர். குதிரை யேற்றம் முதலியவற்றில் அளவு கடந்த திறமையுடையவர். மண் உப்புக் காப்பச்சுவதால் புதுச்சேட்டை அரசாங்கத்தார்க்கும் ஆங்கில அரசாங்கத்தார்க்கும் ஏற்பட்ட வழக்கு இம் மன்னர் காலத்தில் முடிவுற்றது. அம் முடிவுப்படியே ஆங்கில அரசாங்கத் தார் ஆண்டுதோறும் முப்பத்தெண்ணூறாய் ரூபா இம் மன்னர்க்குக் கொடுக்கும்படி கோரிட்டது. புதுச்சேட்டை அரசாங்கத்தில் மூன்று வட்சம் ஐக்கர் நிலம் வசாயிலும் இராமக விடப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலம் நிலங்கல் பகுதி கிணங்கிவிட மிகுதியாயிருந்தன. ஆகிலும் ஆம்

மெ அரகாக்கத்தலில் யோசனைமேல் இளம் நிகழ்ச்சி பெல்லாம் அளந்து தெற்று வரி கிதித்தனர். அதனும் ஒரு லட்சம் ரூபா ஆண்டுதோறும் அரகாக்கத்திற்கு மிகு வதாயிற்று. பரிச் செய்வாத தரிசு நிகழ்ச்செல்லாம் பரிச் செய்யப்பட்டு, நிகழ்ச்சாரெல்லாம் மணக்காரராயினர். இவர் காலத்தில் பட்டணம் சீர்திருத்தப்பட்டது. கம் லாசி (காலேஜ்), மருத்துவ நிகழ்ச்சி (ஆஸ்பத்திரி), மன்றம் (ஆரீஸ்) இவற்றின் கட்டிடங்கள் திருத்தி பலமக்கப் பெற்றன. நீதி யிலாக்காவும் பீண்டும் திருத்தி பலமக்கப் பட்டது. இதன்படி மூன்று நீதிபதிகள் (ஜட்ஜிகள்) அடக்கிய உயர்கொரி மன்றம் (காது கோர்ட்டு) ஆக 1887-ல் அமைக்கப்பட்டது.

1898-ல் இவர் ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்குப் போக வேண்டி மிகுத்தமையால், திலாஸ், தமையனாபிப சிஜப ரகுசாத தகா ராஜா இவர்க்கிடத்தில் இரக்சியத்தை கிட்டிச் சென்றனர். ஐரோப்பாவில் பற்பல இடங்கட் துச் சென்று ஆங்கில கரட்டிற்குச் சென்றபொழுது ஆம் மெ இளவரசாமிருத்த ஏழாவது எட்விட்டமன்னரால் தமது அரண்மனையில் மேலீ 23௨ வரவேற்பப்பட்டார். ஆகில மாதம் 14-ல் இங்கிலாந்தை கக்கரவந்திநியார் தமது அரண் மனையில் வரவேற்றனர். 1898 நவம்பரில் இம் வேந்தர் புதகவேட்டைக்குத் திரும்பியபொழுது மகா ஜனங்கள் இவரைப் போராவாத்தாடன் வரவேற்றனர். மகாராணி யர் இம்மன்னரை வரவேற்றதற்கு அறிஞநியரகப் புதக் கோட்டையில் ககா மன்றம் (டவுன் ஹால்) கட்டப் பெற்றது.

1902-ல் 30 உறுப்பினர் அடக்கிய பெருமக்கட் கழகம் (ஜனப் பிரதிநிதிச் சபை) ஒன்ற அமைக்கப்பெற்றது.

புதுக்கோட்டை அரசும், குறுநிலமன்னரும். 87

மக்களுடைய குறைகளை பெல்லாம் நீர்த்துவைப்பதற்கு இக்கழகம் பெரிதும் உதவியாய் இருந்த வருபொது. 1907-ல் இருந்த இதில் 18 உறுப்பினர் மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். விளைப்பொறுப்புக் கழகம் (சாரிய நிர்வாக சபை) ஆனது திவான், காட்டுக்காவற் தலைவர் (ஸ்டேட் சூப்பரின்டென்ட்), ஒழிவு பெற்ற தலைமை நீதிபதி (ரிட்டைவர்டிசிப் ஜட்ஜ்) இவர்கள் அடங்கியதாகும். இம் மன்னர் காலத்தில் இராச்சியம் பவளாழி யிடும் சீர்திருத்தி மேனிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1911 டிசம்பர் 12-ல் டிஸ்மிஸாககரில் கடத்த ஐக்கியம் ஐயர்ஜ் மன்னர் பெருமான் முடிசூட்டு ஸ்ரீமாவுக்கு இவ்வரசும் வரவேற்கப்பட்டனர்.

1913-ல் இவர் பட்டத்திற்கு வந்த இருபத்தாந்தாவது ஆண்டு கிறிஸ்து புதுக்கோட்டையில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அப்பொழுது இவருக்கு ஜி. சி. கி. ஜி. (கொண்ட் கமாண்டர் ஆப் தி இன்டியன் எம்ப்பைர்) என்னும் பட்டம் ஐயர்ஜ் சக்கரவர்த்தியால் அளிக்கப் பட்டது.

இவ்வரசர் மீது 'இயன்மொழி வாழ்த்து' என்னும் நூல் அந்நிலை தமிழ்ப் பிரபந்தம் பின்னாத்தார் காரையணசாமி ஐயர் என்னும் புலவரால். இவற்றப்பெற்று, மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களின் சாத்தல் கவிபுடன் வெளியிட்டுள்ளது.

அதிலே இவ்வெந்தர் பெருமைகள்,

'தான் தனியருள் ஞான மூதன
அரிய சேவக ஓத்தம குணநீதி
பெரியார் பிபதம் பிரிபா வுனத்தன்மு
கவிதும் விவரமு சாதம் கதன்மே

ஸிவனெனக் கண்ண ஸிவனென தனதும்
 கராமகர் திடச்சக் கரப்படை வீடுந்த
 இராம சந்திர வேந்தல் சேயென
 குராவிரர் தங்கதி ரொன்று புதித்தென
 அரண்மனை யமல னருளொருங் குதித்தெனக்
 குராவணி 'குமரவேள் குயல்பத் துதித்தெனப்
 பராவருத் தருமம் பாரில் ழுளித்தெனக்
 சரண மதனன் நவிலடி வெளித்தென
 இராமன் டுலத்தி வினத்தினே ஸிவபெனா
 கவதி. ராகல் ரெஞ்சுவம் வினக்கத்
 தராதல் வினக்கத் தருமேறி வினக்கப்
 புராதன ஶான்மறை புவிமிசை வினக்க
 ஆவிசப் பவித்த வரசர் சொமணி'

என்று இங்ஙனம் பலவாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

மலட்சி பொருத்திய விஜயரகுநாத தண்ட ராஜ
 தொண்டைமான் பகதூர்
 (1922 முதல்)

இராஜ மார்த்தாண்ட வைபவ தொண்டைமான் அன்
 கன் தமது அரசாங்க நிர்வாகத்தைத் தமையனாராகிய
 இவரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு ஆஸ்திரேலியா தேசத்திற்குச்
 சென்றுவிட்டமையால், இவர் 1922 அக்டோபரினிலுத்
 தாமே அரசாட்சியை நடத்தி வருகின்றார். இவர் 1872
 ஏப்ரல் 17-ல் பிறந்தவர். கரளஞ்சென்ற மகாராஜா
 இராமச்சந்திர தொண்டைமான் சாஹு அவர்களின்
 மூத்த பேரார். இவர், 1898-ல் காரிய நிர்வாக சம்பவம்
 ஒருவராக அகமக்தனர். 1908-ல் இங்கிலாந்து சென்று
 திரும்பினார். 1909-ல் திரைப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்
 டனர். 1922-ல் அரசாட்சியை ஒப்புக்கொண்ட பின்

புதக்கோட்டை அரசும், துணைமன்னரும். 89

நாட்டிற்கு அநேக அம்மைகள் புரிவதாக வாக்களித்திருக்கின்றனர். இவ்வாசர் பெருந்தகை நீழி வாழ்வாராக.

புதக்கோட்டைக்கும் இராமநாத புரத்திற்கும் தூர் காலத்தில் ஒரு கல்பாண சம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற, புதக்கோட்டை யாசர்களின் சம்பந்தமாக புன்னோர் மாங்காட்டான்பட்டி இராங்கியர், மேலைக்குறிச்சி இராங்கியர், கன்னக்கோட்டை சமீபத்திற் சிங்கப்பள்ளியா, காட்டுக்குறிச்சிப் பன்றிகொண்டார், வெவ்வாசல் சமீபத்திற் பன்றிகொண்டார் முதலாயினார் ஆவர்.

புதக்கோட்டை இராங்கியம் சிந்தாயிருப்பினும் தமிழ் நாட்டு மூடியுடை வேந்தர்களாயின சேர சோழ பாண்டியர் ஆட்சிக்குப் பின்பு இதுவே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கமாக விளங்கி வருகிறது. தமிழ் மொழியைப் புரந்த அம்மன்னர்களைப் போலவே இவர்களும் இப்பொழுது புரந்த வருகின்றனர். சர் வில்லியம் பிராக்பரின் கூறிய படி புதக்கோட்டை மன்னர் மிகவும் அதிகார முன்னவராவர். தமது நாட்டிற்குள் குற்றவாளிகளுக்கு எவ்வகைத் தண்டனையும் விதிக்க உரிமை புள்ளவர். தஹ் கோர்ட் போலும் சிதிமன்றங்களைத் தாமே ஏற்படுத்தி நடத்தும் உரிமை வாய்ந்தவர். ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சித்திதம் இதை செலுத்தாத பெருமை பெற்று, இந்திய நாட்டு ஏனோ மன்னர்களிலும் சிறந்த விளங்குபவர். இந்த இராங்கியத்தின் பாப்பு 1200 சதா கூடல். இதன் வருட வரும்படி 21 லட்சம் ரூபாயாகும். இந்தகைய இராங்கியம் மேன்மேலும் தாமதத்தோக்கித் தமிழகத்தின் பெரு கைய்குச் சான்றாக நிலவுமாறு இதைவன் திருவருள் செய்பாளுக.

சோனாட்டின் இராசநாவியடியை தஞ்சாவூர் சர்க்கர பதினாண்டு சமீனார்களில் பதினாறுவர் கள்ளர் வகுப்பினர் எனவும், இப்பொழுது வேறு வகுப்பினர் குரியவையுள்ள கோனார், அத்திமெட்டி என்னும் இரு சமீனாறும் முதறியே சூதிலில் கெட்டர் கோட்டை, மதுக்கூர் என்னும் கள்ளர் குலச் சமீனாறும் சேர்க்கை எனவும் தெரிவித்தது. சமீனார்களிற் பலர் தங்களுடைய ஊக்கக் குறைவாலும், நீச்செயலாலும் தம் சொத்துக்களையும், பெருமைகளையும் இழந்துகொண்டு வருகின்றனர். இது பெரிதும் இரங்கத்தக்கது. எனினும் சில இரண்டும் கள்ளிகளில் இருப்பது குறித்து மெழுகென்றோம். பாப்பா கட்டு சமீனார் ஆவிய மேன்மை பொருத்திய ராய் பகதூர் R. சாமிசேன விஜய தேவர் அவர்கள் சமீனார்களின் பெருமைகளை விவரித்தறி வருகின்றனர். சுற்றம் பேணாத முறைய உயர் குணங்கள் இவர்கள் பால் இருக்கின்றன.

சமீனார்களின் அளவு முதலிய விவரம் அடுத்தள்ள அட்டவணியிற் காண்க. பூங்கு வான்கடையாரும், உச்சகடத் தேவரும் பாணபக்காராவிய குறுகில் மன்னர் போதும் சிறப்பு வாய்ந்தவர்களே. ராய் பகதூர் V. அப்பாசாமி வான்கடையார், M. L. C., அவர்களுக்கு சூரியம் வேலிக்கு அதிகமான அதாவது 7000 ஏக்கரின் மேற்பட்ட நிலங்கள் உள்ளன. ராய் பகதூர் A. அன்னா சாமித் தேவர் அவர்களும் அவ்வளவு பெரு நிலம் வாய்ந்தவர்களே. சாவடி ராய்க்கரும் பண்டி சூரியம் வேலி புதுடையர் என்பர். இவர்களைக் குறித்துப் பின்னரும் சில கூறப்படும்.

சோழ மண்டலத்திலும் இருந்திருக்கின்றன. பல ஊர்கள் சேர்ந்த ஒரு ஈடும், பல ஈடுகள் சேர்ந்த ஒரு கோட்டமும், பல கோட்டங்கள் சேர்ந்த ஒரு மண்டலமும் ஆகும். அப்படியே பல ஊர்கள் சேர்ந்த ஒரு ஈடும், பல ஈடுகள் சேர்ந்த ஒரு வளாடும், பல வளாடுகள் சேர்ந்த ஒரு மண்டலமும் ஆகும். கோட்டத்தின் உட்பட்ட ஈடு என்பதன் உட்பிரிவாகக் கூற என்பதென்றும் இதுபாண்மை காணப்படுகிறது. உதாரணமாக 'கனத்தூர்க் கோட்டத்துக் கனத்தூர் ஈட்டுத் தன்குத்தத் திருக்கழுக்குன்றம்' என வருவது காண்க. இதன்படி ஊர், கூறு, ஈடு, கோட்டம், மண்டலம் என்பன முறையே ஒன்றிணைந்து உயர்ந்தனவாகும். வளாட்டின் உட்பட்ட ஈடு என்பதற்குப் 19ஆதிகாகக் கூற்றம் என்பதும் காணப்படுகிறது. 'பாண்டிய குலாசனி வளாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றம், தாண்டிய வளாட்டுப் பாச்சிற் கூற்றம், நித்தலிநோத வளாட்டு ஆவூர்க் கூற்றம், நித்தலிநோத வளாட்டுத் திழார்க் கூற்றம், கோலாந்தக வளாட்டு உறையூர்க் கூற்றம்' என வருதல் காண்க. சோழ மண்டலமாவது வளாட்டிற்கு மேலாகத் தென்கரை ஈடு, வடகரை ஈடு என்றும் பிரிக்கியும் உடைத்தாயிருந்தது. இப்பிரிவு காவிரியால் ஏற்பட்டதாகும். 'சோழ மண்டலத்துத் தென்கரை ஈட்டு நித்தலிநோத வளாட்டு ஆவூர்க் கூற்றத்து ஆவூருடைபாய்' என வருகின்றது. செ இடக் கனிக் கோட்டமாவது, வளாட்டாவது கூறப்படாமல், மண்டலத்தை யடுத்து ஈடு, கூற்றம் என்பன கூறப்படுகின்றன.

மண்டலம், கோட்டம், ஈடு முதலியவற்றின் பெயர்கள் காணத்திற்குக் காணம் மரபியும் வந்துள்ளன.

தொண்டை மண்டலத்திற்கு ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டுவிட்டது வெளிப்பட, 'தொண்டை நாடான ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்த ஓய்மாடு' என இக்கலம் வருகின்றன. இவ்வாறே பாண்டி நாட்டிற்கு ராஜாராஜ மண்டலம் என்றும், கொங்கு நாட்டிற்குச் சோழகோன மண்டலம் என்றும் பெயர்கள் வழங்கியுள்ளன. 'பாண்டி நாடான ராஜாராஜ மண்டலம்' என்றும், 'கோனேரி மேல்கொண்டான் கொங்கான சோழகோன மண்டலம்' என்றும் வருதலால் அறியலாகும். 'அதிராஜாராஜ மண்டலத்து வெங்கலமாடு' என வருதலால்கொங்கிற்கு அப்பெயருண்மையும் பெறப்படும். சமூகமும் 'மும்மடி சோழமண்டலம்' எனப்பட்டது. இவ்வெயல்லாம் சோழ மன்னர்களின் வெற்றிக்கு அடையாளங்களாகும்.

தொண்டை மண்டலம் 24 கோட்டங்களாகவும், 79 காவல்களாகவும் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. 'காவலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க்கோட்டம்', 'கோட்டமோரிருபாலாளுக்கு உறு நாடுமுபத் தொன்பான்' என்பன காங்க, கோட்டம் இருபத்து நான்காவன :

1. ஆமூர், 2. இளங்காடு, 3. கங்காடு, 4. சந்துர், 5. வந்துகாடு, 6. எயில், 7. கடிக்கை, 8. காலியூர், 9. களத்துர், 10. குன்றபத்திரம், 11. சிறுககை, 12. செக்காடு, 13. செந்திருக்கை, 14. செம்பூர், 15. தாமல், 16. பஜூர், 17. பக்குன்றம், 18. புழல், 19. புலியூர், 20. பேயூர், 21. மலையிலி, 22. வெண்குன்றம், 23. வேங்கடம், 24. வேலூர் என்பன, நூல்வென்றன் பின்னும் கோட்டம் என்பது சேர்த்துக் கொங்க.

தொண்டை, சாடு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்று பெயரெடுத்தியுதித்தும் அம்மணமே கோட்டம் என்னும் பிரிவுகளை உடைத்தாயிருந்தது. ஆழர்க்கோட்டம், படுவூர்க்கோட்டம், பஞ்சுன்றக்கோட்டம், காலியூர்க்கோட்டம், எயிர்க்கோட்டம், வுற்றுக்கோட்டுக் கோட்டம், வெண்குன்றக்கோட்டம், செங்காட்டுக்கோட்டம், புலியூர்க்கோட்டம், புழற்கோட்டம், மணிகிர்க்கோட்டம், கைத்துர்க்கோட்டம் முதலியன ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தில் இருந்தனவாகச் சரசனக்களால் அறியலாகும். முற்பட்ட சிவ'சோழர் காலத்தில் கோட்டம் என்றிருந்தது, பின்வந்த சோழர் காலத்தில் சோழமண்டலத்தின் பிரிவு முறைப்படி வளநாடு என மாறியும் இருக்கிறது. 'ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் புலியூர்க்கோட்டமாவ குலோத்துங்கசோழ வகநாட்டு மணிமங்கலம்' என்பது உதாரணமாகும்.

சோழ, பாண்டிய, சோமண்டலங்களில் வளநாடு முதலியவை எத்துணைப் பகுதிப்பட்டிருந்தனவென்னும் அகரபறை புலப்படவில்லை. வளநாடுகளெல்லாம் சோழ மன்னர்களின் பெயர்களுையே பெயராகக் கொண்டுள்ளன.

சோழருக்கு வளவர் என்பது ஒரு பெயராகவின் அகர் ஆண்ட சாடுகள் வளநாடு எனப்பட்டன. ஆய்வுச் சோழர் காலத்திலேயே அறையுண்டாயின ஆகவின் வளநாடு என்னும் பெயர் வழக்குத் தொன்று தொட்டதாகாது. சோழமண்டலத்திலே விருந்த வளநாடுகளாகக் கண்டெடுக்கலினால் அறியப்படுவன :

அருமொழிதேவ வளநாடு, பாண்டிய குலாசனி வளநாடு, நித்தகிரோத வளநாடு, இராமராம வளநாடு, இரா

ஜெத்திர சிம்ம வளகாடு, உப்பக்கொண்டர் வளகாடு, சுத்திரிய சிகாமணி வளகாடு, கோளந்தக வளகாடு, ஐய சிங்கருவகாச வளகாடு, இராஜாசிரய வளகாடு முதலியன.

ஒரு காலத்தில் ஏரே என வழங்கியது நிதிதொரு காலத்தில் வளகாடு என்றாயது என்பதற்கு 'மழைாடகா ராஜாசிரய வளகாட்டுப் பாசுதிற் கூற்றம்' என வருவது சான்றாகும். வளகாட்டின் பெயரும் ஒவ்வொரு காலத் தில் மாறி வந்துள்ளது. தஞ்சாவூரைத் தன்னகத்துகைய ஏரே ஒருகாலத்தில் 'சுத்திரிய சிகாமணி வளகாட்டு மரு கம் காடு' என்றும், மற்றொரு காலத்தில் 'பாண்டிய குலாசனி வளகாட்டுத் தஞ்சாவூர்ச் கூற்றம்' என்றும் வெவ்வேறு பெயர்களை உடைத்தாண்டுள்ளது.

கெடங்குமண்டலத்தின் நெருகனின் கோட்டம், என ஏரே என்றும் பெயர்என் காணப்பட்டது. அஃது இரு பத்து காங்கு காடுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை:

1. பூத்துறை காடு	9. தம்பை காடு
2. தென்கரை காடு	10. தட்டை காடு
3. சாங்கேய காடு	11. பூவாங்கிய காடு
4. பொங்குதல் காடு	12. அறைய காடு
5. ஆறை காடு	13. ஒடுகந்த காடு
6. சாத்தனாடி	14. வடகரை காடு
7. திருவானிசங்குடி காடு (வையாபுரி காடு)	15. சிழக்கு காடு
8. மனகாடு	16. சங்குமலை காடு

* இப்பெயர்கள், திருச்செங்கோடு உறுதிசாசனப் பத்திராதிபரும், செங்குமண்டல வானந்தர சங்கு ஆராய்ந்துகொளும் ஆரிய திருவானி தி. வ. முத்துசாமிச்சோழர் அவர்கள் அங்ஙனம் தெரிவித்தவை.

17. காழகத்தி சாதி	21. ஆனாமல சாதி
18. அண்ட சாதி	22. திரைபுர சாதி
19. வெங்காள சாதி	23. சாஞ்சிச்சோலி சூதி
20. சாங்கச்சூதி	24. குதம்பு சாதி

என்பன. இவற்றில் சில சாடுகட்டு இவை சாடுகள் எனவும் வேறு உள்ளன. பூர்த்தாற சாட்டின் இவை சாடுகள் பகுத்திப்பள்ளி சாடு, எழுந் சாடு என்பன. இக்களமே வேறு சிலவும் உள்ளன.

கோட்டம், வளசாடு, சாதி என்பன இன்ன இன்ன இடத்தில் இருந்தனவென்பது அவற்றைச் சார்ந்தவரும் ஊர்ப்பெயர் முதலியவற்றால் அறியலாகும். 'ஐயங்கொண்ட சோழமாண்டலத்தம் புறந்தோட்டத்தம் புழல் சாட்டுத் திருமொழிநீதர், ஐயங்கொண்ட சோழமாண்டலத்தம் கனத்தூர்ச் சோட்டத்தம் கனத்தூர் சாட்டுத்தன் உற்றாத் திருக்கழுக்குன்றம், உருதுப்பக்கொண்ட சோழ வளசாட்டுத்திவாமூர் சாட்டுத் திருவிடைமருதூர், பாண்டிய குலாசனி வளசாட்டு ஸீகோனாழ சாட்டுத் திருவாணக்கா, எழுந்திரிய சிகாமணி வளசாட்டு மருகன் சாட்டுத் தஞ்சாவூர்' என்பன காண்க. சில இடங்களில் ஊர்ப்பெயரே கோட்டம் முதலியவற்றின் பெயராக அமைந்திருத்தலும் அவற்றை அறிதற்கு உதவியாகும். குரோவழி சாடு இருகடாடைபதாடு 'வகை' என வழங்கியுளது. ககைகளும், ஊர்களும் 'தனியூர், பந்து, ஊர், குதரம்பந்து' என்பனபோலும் பெயர்களைக் கழம்பின. சிற்றை ஊர்கள் தமக்குரிய பழம் பெயருடன் சில அரசர் பெயர்களையும் பெயராக ஏற்று வழங்குதல்தான் 'கருநிட்டாடக்குடியான கங்கத்தலித்த சோழமன்னார், திருக்கழுக்குன்றமான உகைகந்த சோழபுரம், சேலூரான

சோழநோவாண்டூர், கோட்டாறு ஆன மும்மடிச் சோழநாண்டூர், கருநாசன முடிவழங்கு சோழபுரம், ஏரிகாட்டு கின்னனேரிரயான மும்மடிச் சோழநாண்டூர்' என இம்மூன்றாம் வருகின்றன. கல்வெட்டுக்களை ஆராய்தலினால் இம்மூன்றாம் அறியலாகும் உண்மைகள் மிகப்பலவாம்.

கோட்டிள் ரிசிலுடன் தொன்றுதொட்டு இன்றளம்மேற பட வழங்கினதாற்போலவே இப்பொழுதும் கள்ளர்கள் மிக் குற்ற சோழ நாண்டி மண்டலங்களில் வழங்கி வருகின்றனர். அனாநாடு, நாடு முதலிய பல ரிசிலுடனும் இப்பொழுது கிசலிக் கொண்டு வரலாம். கோட்டிள் என்னைச் சொன்னார்கள் அளவிற குறையும்கூட உன்னது. இந்நாடுகட்டுகல் னாம் தலைகாசாடுகூர் கள்ளர் குலத்தோராதலின் இவை பொதுவே கள்ளர் நாடு எனவும் வழங்குகின்றன. கள்ளர் கருக்கு கோட்டார் என்னும் பெயர் பொதுவாக வழங்குகிறது. கள்ளர் நாடுகளைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் இங்கே எழுதுகின்றேம்.

க. தர்ஸ்டன் என்பார் எழுதிய 'தென்னிந்திய சாதி வகுப்பு வரலாறு' என்னும் புத்தகத்தில் ரிள் உன்னவை காணப்படுகின்றன.

மதுரைக் கள்ளர் பாடுகள்:—

1. மேல் நாடு, 2. கிறகுடி நாடு, 3. வெள்ளூர் நாடு, 4. மல்லகோட்டை நாடு, 5. பாகனேரி நாடு, 6. கண்டர் மானிக்கம் அல்லது கண்ணன் கோட்டை நாடு, 7. கண்டதேவி நாடு, 8. புராமலை நாடு, 9. தென்னிடு நாடு, 10. பழைய நாடு என்பன. புராமலை கண்டேர் தலைவரை ஆயர் முடிசூட்டுவது வழக்கம். மேல் நாடு அது வடக்குத் தெரு, கிழக்குத் தெரு, தெற்குத் தெரு

என்ற மூன்ற உட்பிரிவுகடையது. சிறுதுடி காட்டின் உட்பிரிவுகள்: ஆண்டி, மண்கட, ஐயனார், வீரமாளி என்ற தெய்வங்களின் பெயர்களை யுடையன. வெள்ளூர் காட்டின் உட்பிரிவுகள்: வேங்கைப்புலி, வெங்காளிப்புலி, சாமிப்புலி, சம்மட்டிமக்கள், திருமான், சரையும் படை தாங்கி என்பன போன்றவை. சிவகங்கைச் சோமரில் 14 காடுகள் உள்ளன. ஆண்டிநெருஞ்சுறை பதினாறு காட்டின் தலைவர்களும் சுவர்ணமூர்த்திக் கவாமி திருவிழாச் சம் பந்தமாய்க் கண்டதேவியில் கூடுவது வழக்கம். உஞ்சை, செம்பொண்டிரி, இரவேசரி, தென்விரி என்ற நான்கு காடுகளும் சிவகங்கைச் சமீபில் மற்றொரு பகுதியாகும்.

பின் வருவன சிவகங்கையிலுள்ள எம் அருமை காம்பர் திருவாளர் சி. சோமசுந்தரம் பிள்ளை தெரிந்து எழுதியவை.

1. வெள்ளூர் காடு:—சிவகங்கைக்கு மேற்கே ஐந்து மைலில் உள்ளது, அங்குள்ளோர் வெள்ளைமலைக்கன்னர் அல்லது வெள்ளூர் காட்டார் எனப்படுவர் வெள்ளூர் காடானது வெள்ளூர், உறங்கரம்பட்டி, மண்பட்டி, தூக்கப் பட்டி, குறிச்சிப்பட்டி என ஐந்து மாகாணங்களையுடையது. காடு முழுதும் ஏறக்குறைய இருபது சதா மைல் இருக்கும். எழைகாத்தம்மன் கோயில், வல்லடிவான் கோயில் என இரண்டு கோயில்கள் உண்டு. இக்காடு பதினொரு ககரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ககர பொன்றக்கு இரண்டு ககரவம்பலம், காட்டுத்தலைவர் காடு முழுதக்கும் தலைகாவார், மாகாணக் கூட்டம், காட்டுக்கூட்டம் என இருவிதக் கூட்டங்களுண்டு. மாகாணக்கூட்டம் என்பது ஒரு அம்பலமும், குடிசையும் கூடு

வது. காட்டுக்கட்டம் என்பது காட்டுத் தலைவரும், இருபத்திரண்டு கைர யம்பலங்களும், மற்கைக் குதளமும் உவெது. நீதி (செயில்) வழக்கும், குற்ற (பிரிமினல்) வழக்கும் தீர்க்கின்ற பஞ்சாயத்தாகக் உண்டு. அபராத வரும் படி கோவிலுக்குச் செர்க்கப்படும்.

2. மல்லாக்கோட்டை னாடு:—செங்கங்கையில் கட்டக்கே யட்டு காமலில் உள்ளது. ஐந்தாறு ஊர்களை யுடையது.

3. சீங்குடி னாடு:—மூன்று வெள்ளாளும் இவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தது. வெள்ளாள் மன்னாவை சிங்குண்டி வெண்பவளும் சிறகுடிபார் தாத்தப்பிட்டனர். இது வெள்ளாளருக்கு மேற்கில் இருக்கிறது.

4. ஆனார் னாடு:—செங்கங்கையில் மேற்கே ஐந்து காமலில் உள்ளது. இடைப மேலூர், மேலப் பூங்குடி, கீழ்ப்பூங்குடி, காது கோட்டை, ஈசனி முதலியவற்றை யுடையது.

5. அஞ்சூர் னாடு:—மதுவாரின் கிழக்கே பன்னிரண்டு காமலில் உள்ளது. குன்னூர், இராக்குர் முதலியவை, கலை யுடையது.

6. திருவாதவூர் னாடு:—மேலூர்த்தாதுகையில் தென் கிழக்கில் உள்ளது. இடைபப்பட்டி, கங்காப்பட்டி முதலியவை இதில் உள்ளவை.

7. கீழ்க்குடி:—மதுவாக்கு மேற்கே யுள்ளது.

இன் உள்ளகை யுதுக்கோட்டை சரித்திரத் தாணப் படுவன.

கீழ்க்குடி என்பதும், காடு எனவும், காடு வகுக்கப்பட்டது. உத்தம் பெரும் பிரிவு, காடு அதன் உட்பிரிவு, வேளாடானது உதையுர்க்குத்தம் (வடபால்), குளியுர்க்குத்தம் (தென் மேற்கு), உதையுர்க்குத்தம் (வடமேற்கு)

கனவும், காலுடானது மிழைக் கூற்றம், அதனிக்கற்றம் கனவும் பருக்கப்பட்டிருந்தன. பிற்பட்ட சோழ பாண்டியர் காவத்த வள நாடு என்றும், நாடு என்றும் பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. புதுக்கோட்டைச் சேமநிலை உள்ள வள நாடுகள்:—1, ராஜ ராஜ வளநாடு, 2, நயனிக்ஞல சாக வளநாடு, 3, இரட்டப்பாடிக்கொண்ட சோழ வளநாடு, 4, கடலகடபாதிக்கொண்ட சோழ வளநாடு, 5, விருதராஜ பயங்கர சோழ வளநாடு, கோலகிங்க சோழ வளநாடு, 7, கந்தரபாண்டிய வளநாடு என்பன. இப்பெயர்கள் பின்னாலும் வழங்கி வரலானன."

திருவாரூர் சர்க்கரை இராமசாமிப் புலவரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய எட்டித்தண்ட ராயர் எழுதப் பெயர் முன்பு காட்டப்பட்டது. அவர்களுக்கு உரிபயாக ஏழு கூற்றமும், பதினெட்டு நாடும் அதிற் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கூற்றங்கள்:—'மிழைக் கூற்றம், முத்துர்க் கூற்றம், அரும்பூர்க் கூற்றம், திருக்காணிக் கூற்றம், தெருவூர்க் கூற்றம், கொடுமனூர்க் கூற்றம், இளைவாங்குடிக் கூற்றம் என்பன. இவ்வேள்:—'கருங்கடி நாடு, உயர்செம்பி நாடு, ஸாஸா உருக்கு நாடு, தடாதிருக்கை நாடு, உலகு கிந்தாமணி நாடு, தேராரபதி நாடு, மதுரை உதயவள நாடு, வாகுங்க வளநாடு, சேர சோழ பாண்டிய வளநாடு, வெள்ளி நாடு, காலுடு, கைக்கு நாடு, மெய்கண்ட நாடு, விரிஞ்சிங்க நாடு, தெருவூர்க் நாடு, செம்பொன் நாடு, முடுக்கு நாடு என்பன.

திருவாரூர் டி. குமாரசாமி மேல்கொண்டார் அவர்கள் ஓர் செப்புப் பட்டயத்திலிருந்த எழுதிய கண்ணர் நாடு களின் பெயர்கள்.

தத்தி நாடு, மலைப்பள்ளி நாடு, அய்யூர் நாடு, அஞ்சு
 மூசுநாடு, ஸரி மங்கல நாடு, மேலத்துவாகுடி நாடு, மேற்
 துவாகுடி நாடு, கொத்தவை நாடு, செங்குள நாடு, மேல்
 செங்குள நாடு, கீழ் செங்குள நாடு, பூனியூர் நாடு, செம்
 கணி நாடு, பிசம்பை நாடு, காளம்பூண்டி நாடு, சித்தர் குடி
 நாடு, மேல மகா நாடு, கீழ் செங்குள நாடு, குள மங்கல
 நாடு, சிந்து பத்து நாடு, பின்பக்கோட்டை நாடு, காளாங்
 கோட்டை நாடு, தென்னமலாடு, ஒக்கு நாடு, உரத்த
 நாடு, பட்டுக்கோட்டை ஸாநாடு, கற்பிக்கா நாடு, அஞ்சு
 வண்ணப் பத்து நாடு, கண்ணக்கோட்டை நாடு, அய்யூர்
 நாடு, தென்பத்து நாடு, மத்தச் செருக்குடி நாடு, அன்ன
 வரசற்பத்து நாடு, குன்னுமாரத்திய நாடு, கோட்டை
 பத்து நாடு, பிங்களக்கோட்டை நாடு, மேலப்பத்து நாடு,
 பெரிய கூத்தப்ப நாடு, அறந்தாங்கி கீழாமெல்லி நாடு, வடு
 லூர் நாடு, திருமங்கலக்கோட்டை நாடு, பாப்பா நாடு,
 முகிழ் நாடு, பின்னியூர் நாடு, விழ்குடி நாடு, அம்பு நாடு,
 ஆலக்குடி நாடு, திடுவி நாடு, நாறு நாடு, நாசா நாடு,
 கோணூர் நாடு, கந்தா நாடு, மருங்கை நாடு, வாகை நாடு,
 நீர்வதி நாடு, வாராப்பூர் நாடு, பெருங்குளூர் நாடு, வித்தி
 நாடு, வத்தனக்கோட்டை நாடு, தென்மலை நாடு, வடமலை
 நாடு, குண்டா கோவில் நாடு, சொத்துப்பாலை நாடு, மிக்
 னாத்தூர் நாடு, கொடியூர் நாடு, அண்டக்குள நாடு, செரு
 வாகல் நாடு, திருப்பத்து நாடு, அஞ்சிநில நாடு, ஆமைபூர்
 நாடு, சீனியூர் நாடு, மல்லக்கோட்டை நாடு, மகாழ் நாடு,
 காளம் நாடு, காலிக்கோணாடு, வல்ல நாடு, மாலை நாடு,
 பட்டமங்கல நாடு, கண்டர் மரணிக்க நாடு, கம்பனூர் நாடு,
 பாலைபூர் நாடு, செருக்குடி நாடு, தெருபோடி நாடு

இரும்பு கூடு, எய்ப்பாம்பா கூடு, வன்னாடு, முத்தூ கூடு, கெம்ப கூடு, செம்பென்மரரி கூடு, கீழ் செங்கை கூடு, எவிலுலான் கோட்டை கூடு, மேலூர் கூடு, வெள்ளூர் கூடு" என்பன.

தஞ்சைக் கன்னர் மகா சங்கம் அமைச்சராயே திருவா
ளர் ஐ.ராஜ பிள்ளை அவர்கள் (பி. ஏ., பி. எல்.) வாயினா
கக் கிடைக்கவந்த செய்திகளின்பின் வருவன:—

நாள் (தஞ்சாவூர்.)	நாட்டினர் முதற்காலம்.	பொருத்தம்.
1. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
2. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
3. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
4. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
5. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
6. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
7. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
8. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
9. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
10. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
11. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
12. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
13. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
14. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
15. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
16. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
17. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
18. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
19. சாஸ்திரம் : தெய்வத்தொகுதி	தெய்வம்	பொய்யினால்
20. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்
21. சாஸ்திரம்	தெய்வம்	பொய்யினால்
22. சிவபெருமானாரை	சிவபெருமான்	பெருந்திப்பாளர்கோலில்

22.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
23.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
24.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
25.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
26.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
27.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
28.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
29.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
30.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
31.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
32.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
33.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
34.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
35.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
36.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
37.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
38.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
39.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்
40.	கவிஞர்	கவிஞர்	கவிஞர்

கன்னட் நாடுகளில் இதுகாறும் தெரிந்தவை இங்கு ஒரு காலது எழுதப்பட்டன. இவை இன்னும் கண்காசாய்க்கு ஒழுங்குபடுத்தப்படலான.

இனி, நாட்டுக்கூட்டத்தின் இயல்புகளைக் கீழ்க்கண்ட விளக்குதல்.

தஞ்சாவில் சென்னை சென்னை (1906) இன் வருமானம் கற்பிப்பெற்றது.

“கன்னட் நாடுகளில் கிராமப் பஞ்சாயத்து வழக்கமாக இருந்த கந்தது, வேளாளர் பழக்கத்தைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தனவால் இது நின்றது. கிராமத்தில் முன்புமேலவர் அம்பலகாரர் எனப்படுவர், இவர் காரி அன்ன சிவனாகக் கச்சாவுகளைத் தீர்க்குதலுடையவர், எல்லா யளில் மேலாளவராகக் கொள்ளப்படுவர், சில சமயங்களில் பல கிராமப் பஞ்சாயத்தார்கள் ஒன்றுகூடிப் பொதுக் காரியங்களை ஆரம்பிப்பார்கள்”

தென்னிந்திய சாதி வருப்பு வரலாறு என்னும் ஆய்வின்படி புத்தகத்தின்படி.

“செவ்வகை ஜமீன்தாரியில் பதினாறு நாடுகள் உள்ளன, பதினாறு நாடுகளின் பிரதேசங்களும் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை கலாசாஸ்திர கலாசாஸ்திர திருவிழா விடய மாய்க் கண்டதேவியில் கடுவது வழக்கம்” என்று குறித்திருக்கிறது.

“வெள்ளர் நாடு ஸ்தல மாகாணங்களைப்படைபது, பதினாறு கலாசாஸ்திர பிரதேசங்களைப்படைபது. ஒரு கலாசாஸ்திர இரண்டு கலாசாஸ்திர பம்பளம் ஆகும். நாட்டுத்தலைவர் நாடு முழுதற்கும் தலைவரவர், மாகாணக் கூட்டம், நாட்டுக்கூட்டம் என இருவகைக் கூட்டங்கள் உண்டு.

தரு அம்பலமும்; குடிசையும் கூடுதலாக மாடாணர் கூட்டம். வாட்டுக்கட்டம் என்பது, வாட்டுத்தலைவரும், இருபத்தி ஐந்து களையம்பலங்களும் மற்றைக் குடிசையும் கூடுதலாகும். நீதி (மீயில்) வழக்கு, குற்ற (மீயினால்) வழக்கு களைத் தீர்க்கும் கழகங்கள் (பஞ்சாயத்து) அங்கு உள் ளன” என்னும் இச்செய்திமுன்பும் காட்டப்பெற்றது.

“ஐந்து கிராமத்தினர் ஒன்று சேர்ந்த கல்கையன் என் பானைத் தலைமைவரக ஏற்படுத்தினரென்றும், அதற்காகக் கத்திதுழைக்க நான்கு கிராமத்தின் அதிகாரிகள் கல்கையனையும், அவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் தாக்கினரென்றும், அன்பு இக்காலமும் கல்கையனும் தோல்வியுற்றுத் தலைக்கு ள்ரு முடிவம் தோலிதுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதாகிற்று என்றும் செங்குருக் கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது”.

“இவர்களில் தலைவர்களை ஏற்படுத்தவதில் தேர்ந்தெடுப்பு (எலக்ஷன்) நடந்து வந்தது. கந்தவனப்பட்டி மேல்கொண்டான் என்ற தலைவன் ஒருகால் தன் நம்பி யோடும், மற்றுமுள்ள தலைவர்களோடும் வெளிச்செல்ல நேர்ந்தபொழுது, மேல்கொண்டானுடைய அந்தஸை அத்தலைமை யேற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தனர். அம் மாத நிலைய விசாரணையிலும், காரிய நிர்வாகத்திலும் அவ்வளவு நிறமை காப்பதிருந்தான், இக்கூட்டத்திற்கு (கான்பிடேஷனுக்கு) மதுரை அரசர் தலைமையில் உதவி கிடைத்த வந்தது. மதுரையின் பிரதிநிதிகள் திருக்கிராமப்பள்ளியில் இருந்தகொண்டு வரி வரம்பி இக் கூட்டத் தலைவர்களுக்குக் கொடுத்த வந்தனர். செர் இக்கூட்டத் தினரால் சென்னை தம்பங்கள் உண்டாயின என்று விசைத் தாலும், இக்கூட்டத்தினர் பலமடைந்த ஒத்தமையுட

விருத்தால் திருச்சிக் கோட்டைக்கு முன்பு அவர்கள் உதவி செய்ததுபோல் எப்பொழுதும் உதவி செய்யும்படி தலைவராகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். திருச்சிக் கோட்டையை முற்றுகளிட்ட மகம்மதியர்கள் சிப்பாய்களின் தாக்குதலினிடக் கள்களின் தாக்குதலுக்கே மிக எடுக்கென கொடுப்பது ஒய்வொருவருக்கும் தெரியும்” என்று, திருச்சி கோவிலைக் காட்டுட்டன் கூறியிருக்கின்றார். புதுக்கோட்டைக் கித்திரத்தில் இவ்வாறுதான் காணப்படுகின்றது.

இங்கே சாட்டியவற்றிலிருந்தும், றிதவாறு யாம் ஆரம்பத்திற்குத்தவற்றிலிருந்தும் சாட்டுக்கட்டத்தின் இயல்பினைப் பின் வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாகும்:—

கள்ளக் காரிகளில் உள்ள ஒய்வொரு வர்க்களிலும் கள்ளக் குதந்தவரின் ஒருவரோ பாரோ தலைவராக இருப்பர். அவர்களுக்கு அப்பலகாரர் அல்லது நாட்டாண்மைக்காரர் என்பது சிறப்புப் பெயராகும். சில இடங்களில் காரியக் காரர் என்றும் சொல்வதுண்டு. வாரிஜஸ்ஸோர் என்ற விதமான வழக்குகளையும் அப்பலகாரரிடம் தெரியித்தக் கொள்ள அவர் வழக்குகளின் உண்மையைக் கண்டறித்து, ஒரு புறமும் கோளாத எடுவு நிலையாகத் தீர்ப்புச்செய்த விடுவர். வழக்காளிகளும் தீர்ப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பர். அப்பலகாரர் என்றும் உரிமையைப் பணம் முதலிய எக்காரணத்தாலும் ஒருவர் திருவென அடைந்தவிடுவதில்லை. அது பரம்பரைவாக வந்துகொண்டிருப்பதால்

*முத்திரிய குருப்பினர்க்கு அப்பலகாரர் என்பது குறையென வழுக்குவதுண்டு. கள்ளக் குருப்பினரில் கொடுத்த நிலைக்கு மத்திரியே இப்பெயர் வழக்குண்டு.

னும். ஒருக்கால் அம்பலகாரர்க்குச் சந்திரனிலுள்ள பையன்
கிடும், அவனாச்சொந்த தருதியுடைய வேறு யாக்காவா
வது ஊரார் தேர்த்தெடுத்தக்கொள்வர், அம்பலகாரர்
பொருள் குன்றி எவ்வளவு எளிதாய்க்கொய்க்கினும்
அவரது உரிமைக்குப் பழுதாய்வுதலில்லை. சில சமயம்
அங்கு பெண்டிரும் கூட அவ்வுரிமைகளை வடுத்து நடத்துவா
ராவர். ஒரு நாடு அல்லது நாட்டின் பகுதியில் (மகா
சாத்தியம்) உள்ள ஒவ்வொருவர் அம்பலகாரரும் ஆண்
வர்க்கு ஒரு முறை உடுவதன்மேல். இது நாட்டுக்கூட்டம்
அல்லது மகா நாடு எனப்படும். நாட்டின் முதற்கண்
அல்லது தலைக்கிராமத்திலுள்ள அம்பலகாரர், மற்றைய
வரின் தலைவர்களுக்கு மகா நாடு கூட நான் குறிப்பிட்ட
திருமுகம் அனுப்புவர். குறிப்பிட்ட நாளிலே நாட்டின்
பொதுத்தலத்தில் கூட்டம் ஆரம்பமாகும்.

ஒவ்வொரு நாடு அல்லது நாட்டின் உட்பட்ட மகா
சாத்தியம் ஏதேனும் ஒரு தெய்வம் இருக்கும். அந்
தெய்வத்திற்குக்காப்புக்கட்டித் திருவிழாச்செய்யத் தீர்மானி
த்தற் பொருட்டாகப் பெரும்பாலும் நாட்டுக் கூட்டம்
உடும். ஆனால் அப்பொழுதே நாட்டின் உட்பட்ட கிரா
மப் பொது வழக்குகளெல்லாம் கொண்டுணரப்பெறும்.
ஏரி, குளம், வாய்க்கால், எண்ணெய்துறை எப்பாற்பற்றியும்
மற்றும் பண்புகளையாவும் ஒரு கிராமத்திற்கு மற்றொரு
கிராமத்தடன் ஏற்பட்டுள்ள பிணக்குகளெல்லாம் அப்
பொழுது கொண்டுவிடத் தாதுக்கப்படும். நாட்டுமக்கள்
பெருத்திரளாகக் கூடுவதன்மேல் உடும். எனினும் அவர்கள்
வேடிக்கை பார்ப்பதன்றி இகடபே யாதம் பேசுதல்
செய்யார். அம்பலகாரர்கள் மாத்திரமே பேசு முடிவு
செய்தல்வேண்டும். வழக்கு மிகுந்தவிடமேல் கூட்டம்

தொடர்ச்சியாகப் பலரால் கூடப்பெறுவதுமுண்டு. எல்லா வழக்குகளும் பாருக்கும் மனத்தாங்கலின்றித் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட பின்னரே திருவிழா விசேஷிக்கப்பெறும். காட்டுக் கூட்டத்தின் தீர்ப்புகள் எல்லாம் எழுத்தமுறை மன்றி வாய்மொழியாகவே விருக்கும். பத்திர மெழுதிப் பதிவு (ரிஜிஸ்டர்) செய்தும் நிறுத்தி யிருக்கின்ற இக்காலத்தில் இச்செயல் எவ்வளவு வியப்பைத்தருவதாகும்! வெறும் வாய் மொழிக்கு முன்பு அவ்வளவு மதிப்பிருந்தது. வாய்மொழித் தீர்ப்புக்கு யாவரும் எட்டுப்பட்டு நடந்துவந்தனர். இவ்வாறாக ஊர் வழக்குகளெல்லாம் அவ்வூர்த் தலைவர்களாலும், காட்டு வழக்குகளெல்லாம் காட்டுக் கூட்டங்களாலும் ஒரு காலம் கெடவின்றி உண்மை கண்டு முடிவு செய்யப்பட்டுவந்தன. இப்பொழுதே வழக்காளிகளின் பெரும்பாலும் தம் சொத்துக்களை வெல்லும் இழந்து முடிவில் ஒட்டாண்டுகளாகிவிடுதல் காரணமன்றோம். சட்டத்தின் நேறி மன்றின்கண் வறியிடும் வகிற் கூட்டத்தினர்க்கு நாட்டினுள்ள ஏழைமக்களின் கலத்தில் கருத்துண்டாவதில்லை. ஏழைகளுக்கு உண்மைசெய்ய அனுகூலஞ்ஞ எவ்வளவுவா உண்மையுண்டு. அப்படியிருந்தும் பார் எக்கேடு கெட்டால் என்னென்று அவர்கள் வழக்குகளைப் பெருக்கவே முயலுகின்றனர். அவர்களுக்கு உண்மையாகவே உயர் நோக்கம் இருக்குமாயின் இப்பொழுதுள்ள வளகிற் பாதி யளவாகவேனும் வழக்குகள் குறைந்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. இராமராம தேவர் முதலான பழைய சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் ஊர்தோறும் பஞ்சாயத்துகள் இருந்த, காட்டின் ஆட்சிநிறைதம் கருத்தயின்றிச் செல்வையாகாபெற்று வந்திருந்தது அறிவிக்கும் கன்னெட்டுக் காரணங்கள் எவர்

விதந்தனவுள்ளன. அம்முதலையானது நான்கடவிலுக்குமி
வந்து இப்பொழுதுள்ள நிலைமை சம்பந்திக்குக்கொது.
அரசாங்கத்தினர் சென்னை இடங்களில் கொடும் பஞ்சாயத்
தலை ஏற்படுத்திப் பார்த்துக்கொள்ளு. அவற்றின் தன்
மைபும், பயனும் இப்பொழுது விளக்கமாகக் கொண்டு
தந்திடுக. இத்தியானிதான் அரசியல் விளக்கியவர்கள்
யில் ஒரு பகுதியார் தங்கள் கொள்கைகளில் பஞ்சாயத்
தல் சம்பந்த ஏற்படுத்தவதும் ஒன்றாகக் கொண்டுக்கொள்
கொள்ளு. அந்த எல்லாவும் பயனளிக்குமென்பது பின்பே
தெரிபக்கமும், அது நிற்க, கன்னர் குலத்தினர்க்குப் பஞ்
சாயத்தும், நாட்டுக் கூட்டமும் கொண்டுக்கொள்ளு
கொண்டேயுமாதலின் அவர்கள் பின்பே அவையினர் கொள்
தக்கேற்ற திருத்திய முறையில் ஏற்படுத்தி நடத்திக்
கொண்டேயுமாதலுடன் எளிதேயாகும், அவ்வாறு நடத்திய
தில் அவர்க்குக்கும், நாட்டிற்கும் எவ்வளவோ பயனும்
யுண்டு. அரசாங்கத்தினரும், பிறரும் அவற்றை ஆதரிச்
கவே கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர், எல்லாவற்றிற்கும் ஒத்
தமையே இன்றியமையாதது.

இனி, வாடு காவலின் இயற்கையைக் கிற்றி விளக்கு
தம்.

கன்னர் குலத்த இப்பொழுது அரசாபும், குறியி
யன்றாரும் உள்ளாது காவல் இங்கே எடுத்துக்கொட்ட
வேண்டியதன்று. ஏனோ நாட்டாண்மையுடையவர்ப்பற்
தியே இங்குக் கூறுவது. இங்கேயே பண்டி அரசாபும்,
குறியி யன்றாரும் விளக்கிவிருந்தமையாலும் அவ்
வையினர் வளையில் குறியி யன்றாரையும் இருத்
திருந்தாலும் இவர்கள் கொண்டுக்கொள்ளு பிற வகுப்பி

ரை பெரிதும் கட்டுப்பாட்டிருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாட்டாண்மைக்காரர் அல்லது அம்பலகாரர் காவலில் பற்பல வர்கள் அடக்கியுள்ளன. உதாரணமாகத் தஞ்சாவூரில்லாவின் மேற்குப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களில் காவலு அம்பலகாரகா முதன்மைபாகக் கூறலாம். அவர்களுக்குச் சென்னப்பட்டினம் காவலில் காவற் கிராமங்கள் இருந்தன என்பர். அடுத்த, இராயமுண்டார், சோழவர், சோழம்சு தேவர், மேல்கொண்டார், நாட்டகாரபர், செம்பே முத்தாசு, கன்னிமுண்டார், கொடும்பு சாயர், கண்டிபர் முதலானவர்களைக் கூறலாம். இதிலிருந்து இன்னார் இன்னார்க்கு இன்னின்ன கிராமங்கள் என இவர்கள் பங்கிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது கிளங்கும். காவற் கிராமம் என்பதில் இனர்களுடைய உரிமையும், கடமையும் என்னவென்று பார்ப்போம். தூர் அரசனுக்குக் குடிகள் வரி செலுத்தவது போன்றே கிராமத்தார்க்கு இவர்கட்கு ஆண்டுதொறும் வரி செலுத்தவர். வரி தனித்தனிபாகவேனும், கிராமத்தார் ஒன்று சேர்ந்து மொத்தமாகவேனும் செலுத்தவதுண்டு. மற்றும் அம்பலகாரர் வீட்டில் கல்பாணம் முதலிய கடக்குக் காலம் வரிக் காலிக்கை செலுத்தவதுமுண்டு. இவ்வுரிமை கையப் பெற்றுக்கொள்ளும் அரசு காவலர் தமது காவலி துள்ள ஊர்களில் எவ்வகையான களவும், கொள்ளையும் கிழாமற் பார்த்துக்கொள்ளும் கடப்பாடுகடவர். களவு கிழாமற் பார்ப்பதென்றால் தாம் சென்று காத்த தீர்ப்பு தீர்ச்சி. ஆட்களை பதுப்பிற் காப்பதாயிற்று. தம் வலி கமையுமே, ஆணையாதுமே பாதுகாப்பாயாவர். இவ்ருருகடய அரசு காவலில் உள்ளவர் என்னுதெரிந்தால்

திருடர்கள் அவ்வழிச் செல்லமாட்டார்கள். ஒருக்கால் ஏதேனும் களவு நிகழ்ந்தவிடின் கிராமத்தார் அம்பலகாரருக்குச் செப்தி தெரிவிப்பர். அம்பலகாரர் தம் சூட்டனைப் பற இடங்கட்டும் அனுப்பிக் களவுபோன பொருளை எவ்வாற்றினாலும் மீட்டுக் கொடுப்பர். சில சமயங்களில் அம்பலகாரர் தம் கைப்பொருள் செலவு செப்தம் மீட்டானேரும், இதில் கிராமத்தார்க்கு எவ்வளவு ஈன்மை யிருக்கிறதென்று பாருங்கள். சில சமயங்களில் அரசு காவலர் சிலர் தவறான வழிகளில் நடத்தலும் நிகழ்க்கடியதே. அது குறித்து அம்முறையே வெறுக்கத்தக்கதாகாது. தற்காலத்தில் காட்டின் சாதாரணப் பாதுகாப்புக்குப் போலீசும் படை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. துற்றில் தெண்ணூறு ஊர்களுக்கு அதன் சம்பந்தமே யில்லை. அவ்ஊர்களில் ஏதேனும் நிகழ்ந்தவிட்டால் அவர்கள் களவாகிவிட்டால் அதிகாரிகட்குத் தெரிவிக்க, அன்றேருத் தானையப் படிப்படியாகப் பெற்றுப் போலீசுக்காரர் வந்து பார்த்து ஏதேனும் எழுதிக்கொண்டு போகின்றனர். கூலி யறிவு குறைந்தோராய்ச் 'விறிய சம்பளத்திற்கு ஊழியஞ்செய்கின்ற அவர்களால் எவ்வளவு ஈன்மையை நாம் எதிர்பார்க்கமுடியும்? இதனோடு ஒப்பிட்டுப் பாரக்கும்பொழுதுதான் பழைய அரசு காவலின் பயன் விளங்கா நிற்கும். அம்பலகாரர்கட்கு அன்றோர் காவலுட்பட்ட கிராமத்த மக்கள் தாம் சூண்டுநேதும் செலுத்தும் வரி முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டிடுப் பட்ட பங்களும், முறியளும் எழுதிக்கொடுத்திருக்கின்றனர். அரசாங்கத்தினர் அவற்றில் பற பட்டபங்களைக் கைப்பற்றி விட்டவசென்றும், பட்டபம்பெற்றிருந்த செரிடம் அவர்களை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கட்கு உபகாரச் சம்பளம்

கொடுத்த வந்திருக்கின்றவரென்றும் அறிவின்கேளும், தாம்
 கள் பரம்பரையாக அடைந்த வந்த வருவாயை இழந்த
 காரணத்தால் அம்பலவாரித் தெய்வத் தத்தம் பெருந்தன்
 மையை இழக்கவும் நேர்ந்தது. இப்பொழுது பெரும்
 பான்மை அரசு காவல் ஒழித்துவிட்டது. தெய்வ இடம்
 கையில் பழமையை நினைவுகூர்ந்த அன்புபற்றி ஒருவரை
 யான சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இனி,
 அம்பலவாரிகள் அரசு காவல்முறைகளை நாலேறுபொருத்
 தமாகத் தேர்ந்தெடுத்தும், இவர்கள் தம்முடைய நிலம்
 களை எங்கு பயிரிட்டித் தம் உழைப்பினால் வருகின்ற
 பொருள் கொண்டு தம் வாழ்க்கையை நடாத்தி ஏகியவர்க்
 கும் இயன்ற உதவியெய்துகொண்டு அறவொழியில் நிற்பார்
 களாகிய எவ்வளவோரும் செப்பும் ஏய்தவர்கள்,
 பழைய நாளில் இவர்கள் அரசு காவல் முறி பெற்றமைக்
 குத் தில் சான்றுகள் காட்டி இவ்வறிவோத்தம முடிபு
 பேரம், அதன் வருவாயை, விண்ணதூர்ப்பட்டி, திருவாரூர்
 மு, கந்தசாயித் சோழக்கதேவர் அலர்சுனியிருந்த சம
 தருமை மாணவர் திரு. வி. உலகநாதர்க்கொடும்புராயர்
 வாரியர்க்கெனக்கட்டித் பழைய (ஏறக்குறைய இருபது
 ஆண்டுகளின் முந்திய) ஏடுகளிற் கண்டவை.

1. 'செவ்வாறு ஆகிய' கடுக வாரிகொண்டா
 புரம் சிலம் வெண்பா குட்டித் உரைபுரைச் சேர்ந்த வட
 கின்னம் பூண்டுகிவிருக்கும் இருசப்ப நாயனார், முத்தம்
 கருப்ப உடைபார் வந்தவருளரும் ஏரிமங்கை காட்டித்
 கின்னதூர்ப்பட்டிவிருக்கும் பழைத்திரச் சோழனார்
 குமார் குஞ்சன் சோழனார்க்கு மேன்மாவைப் பொறுப்பு
 முறிவெடுத்தபடி. முறிபாவது.—வடகின்னம் பூண்டி
 வாரணத்திற் சபத்த உடைபார் கொண்டு உட்பட நம்

2. 'அச்சுபன்னி கதயீ' எஃ. முத்தலிக்க செட்டியார்
சொல்லாத துறமங்கலம் அச்சுக்குப்பாசு (பொன்னி)
துறமங்கலத்தில் இருக்கும் செட்டையன் செட்டியார்,
சல்லப்ப செட்டியார், காணத்தி செட்டியார், ஏறம செட்டி
யார், பூசாரி சின்னத்தம்பி உடைபார், கலித்தீர்த்த உடை
யார், செட்டையப்பச்சு உடைபார், அச்சுத்திலிருக்கும்
மகா சங்கங்கள் செட்டையார், பாசப்பார், சிக்கப்பார், மன்
னக்கோன், மானவக்கோன், பெருச்சிக்கோன் சங்கங்கள்
அனைவரும் ஏலிமங்கல நாட்டிலிருக்கும் சகுத்தக்கரன்
சபர், வேளையுதச் சேழன் இவர்களுக்கு மேன் காவல்
முறி பெருத்திக்கொடுத்தோம். இதைக்கு வருடம் ஒன்
தக்குப் பொறுப்பு மதவாச்சக்காரம். இந்தப் பத்துப்
பொன்னுக்குச் சகுத்தக்கரன்சபர் பாதிக்கு ஐந்து பொன்
னும், வேளையுதச் சேழன் பாதிக்கு ஐந்து பொன்னும்
சூசப் பத்துப்பொன்னும் வருஷாவருஷம் கொடுத்த வரு
வேளாவலும், இந்தப்படிக்குச் சம்மதித்த காவலாளி
வரும் காவல் முறி கொடுத்தோம். சாஸ்திகள்:—திருவாள்
ருச் சல்லப்ப செட்டியார், பெருமலிதூர் சல்லப்ப செட்டி
யார்...செட்டிக்கலங்கு செட்டையா சிங்கி'.

3. 'தாது' மையகமிடீ' கடை ஏரிம்கலை நாட்
கூறிருக்கும் மறுத்தக் காக்ஸ அம்பககாகர், தீழ்த்துள்ள
குடகையக் கோர்த செம்பெட்டகூறிருக்கும் தூக்கைய
மெக்கொண்டார் அம்பககாகர், கருதிப்பட்டகூறிருக்கும்

இராமைய மேன்சொண்டார் அம்பலகாரர் இவர்களுக்குக் கூகைபூச்சிகூகை காட்டார் செகராத உடைபார், மற்ற முள்ள உடைபார் கிராமத்தக் குடிபாணவர்கள் ஆகிய கால்கள் மேன் காலல் பட்டபம் எழுதித் கொடுத்தோம். மேன் காலலாவது.—கூகைபூர், மாமாந்தூர், கிர பவங்கரம், கருத்துளகுறிச்சி இந்தக் கிராமம் காளுக்குக்கும் பொறுப்பு மதகாச் சக்கரம் பொன் உய். செத்த அளம் பளம், கிருஷ்ணபுரம், பெருமாள் பாணியம் செத்தேரி, கரைபூர், வடபாதி, அரசக்குடி, கிற்பாக்கம், உறத்தூர், திருவாலத்துறை, பசும்பலூர், பாநாங்கி, ஐயனார் பாணியம், பிள்ளைகுளம், கிறுசிலா, பெருசிலா, பட்டாக்குறிச்சி, வடகரைபாதி, மாலிலியகை, ஆண்டியமடம் ஆகிய இருபது கிராமத்தாக்கும் பொறுப்பு மதகாச் சக்கரம் பொன் உய். இந்த இருபது கிராமம் உட்பட கிராமம் இருபத்து காளுக்குக்கும் பொறுப்பு மதகாச் சக்கரம் பொன் உய். இந்தப்படிக்குச் சம்மதித்து மேன் காலல் பட்டபம் கொடுத்தோம்.....இதற்குச் காட்சி.—கெம்பூர் பெரிய உடைபார், கிறு மதகா திருமேனிப் பாடபாச்சி.

ஆளும் அதிகாரம்.

நன்மக்கள், தற்கால நிலைமை, சீர்திருத்தம்.

கன்னர் அல்லது அலாபர் குலத்தவர் அரசராயும், குறுநில மன்னராயும், அமைச்சராயும், படைத்தலைவராயும் தொன்றுதொட்டு இருந்துவந்திருப்பது முன்பு காட்டிய வரலாறுகளானே அறிவலாகும். இங்ஙனமே செந்த பத்தர்களும், ஞானிகளும், புலவர்களும், வள்ளல்களும் ஆக எண்ணிறந்த பெரியோர் இக்குலத்தில் இருந்திருக்கின்றனர்.

பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்ட திருத்தொண்டர்களில் கூற்றுனர், சரசிங்கமுனியசாயர், ஐயடிகள் காலவர் கோன், கழற்சிக்கர், மெய்ப்பொருளார் ஆகிய ஐவரும் இக்குலத்துக் குறுநில மன்னராவர். திருமால் அடியாருள் ஒருவரும், பெரிய திருமொழி முதலிய ஆறு செந்திரபந்தங்களிலுற்றி காங்கு கவிப்பெருமார் என்னும் பட்டம் பெற்றவரும், திருவாங்கத்திற் பல திருப்பணிகள் இயற்றிய பெரியாருமாயிய திருமங்கையாழ்வார் இவ்வுருப்பினரென்பது சரித்திரம். இவர் திருமங்கையென்னும் காட்டினே தோன்றிய சிந்தரசராகவின் திருமங்கையன்னன் எனவும் கூறப்படுவர். இவருடைய பாசரக்களினும் இவருக்குரியவாக அறிப்படுகின்ற பாசரான், கவிசுந்தரி முதலிய பெயர்களிலிருந்து இவருடைய வீரமும், நேர்மையும் முதலியன கங்கு விளங்கும். கல்லறியுடை

பார், இவரது வரலாற்றிற் கலந்துள்ள புனைதூதராகிய ரீக்டி உண்மை காணற்பாராவார். இவ்வாழ்வரது பெருமை அளவிட்டுகாக்கற்பாறதன்று. திருவேங்கடத்தையாண்ட முனித்தொண்டைமாதாக்குத் திருவேங்கடமூலையான் சங்காழி கெம்பையும, அத்தொண்டையான் திருமகனாராய அன்மேல்மங்கையாரைத் திருமணஞ்செய்ததாயும் திருமண மான்மியம் உறுகின்றது. முனையதனாயன் என்பான் ஒருவன் விரகோழனுக்குத் தண்டத்தனியன் என்றும், திருமால் பத்தியிற் சிறத்தவனென்றும் திருக்கண்ணபுர புராணம் உறுகின்றது. முனையதனாயன் பொங்கல் என்று இவன் பெயரால் வழங்கும் திருவமுதே இவனது பத்தியின் மேன்மையைப் புலப்படுத்தும். காலெட்டியின் சிவபத்தி மேன்மையைத் திருவிளையாடற் புராணத்தால் அறிபவராகும். இவ்வரலாறு முன்பு உற்பபட்டுளது. இக்குலத்துக் கருணா கரத்தொண்டையான் என்பான் ஒருவன் அசைக்கு அடியச்சொயிருந்து, திருவாரூரில் தியானேசரது திருவடிவிற கலந்தானென்று வரலாறுண்டு, தியானேசருடைய விருதாவளித் திருநாயக்களில் கருணாகரத் தொண்டையான் என்பதும் ஒன்றாக இருத்தலினாலேயே அவனது அன்பு முதிர்ச்சியை அறிபவராகும்.

‘அருணபத் தொண்ட ரிளகருந்தா மென்னும்
கவினாயப் பரமுமுதல் கணத்—திருவடித்தே
யன்னும் கருணா கரத்தொண்டையான் கந்தான்
என்னும் திருச்சிந்தைத் தெம்பிரான்.’

என்று திருவாரூருரைக் உறுவது கால்க, திருவாக்கத் திவ் சிந்தாராயிரிஞ்ந அகனக்க கட்டாய்வார் என்பார் இராமரதரது சீடனென்றும், சிற்த பத்தொன்றும் முன்பே காட்டியுள்ளாம்.

முத்தையர், முதியதையர், செழியதையர், பல்
வயதையர் என்றோரோடும் பல பட்டப்பெயர்களும்
தையர் என்னும் பெயருடன் சேர்ந்த கன்னர்களுக்கும்
வழங்குகின்றவென்றும், 'இரவணம்.....திருவேங்கட
நாதர்' 'தேவபிரகார.....பிரகாரமும்' என்னும் பாட்
டுக்களால் குறிக்கப்படும் திருவேங்கடநாதர் என்னும்
வந்தல் கன்னர் குலத்தில் செழியதையர் என்னும்
பட்டமுடையவர் என்றும், பாண்டிநாடு பஞ்சமூர்த்
தொழுது சங்கப்புவனவர்களை வரலாறுத்த ஆதரித்தவ
ராகும், சோழநாட்டிலும் ஆரிய ஆலங்குசேரி மயித்தன்
என்னும் உபநாயகம் இக்குலத்தவரே வென்றும், இக்
குலத்தவரைக்குறித்த முத்தையர் வண்ணம் என்பதொரு
பிரபந்தம் உண்டென்றும், இக்குலத்தவரின் பல சிறந்த
தமிழ்ப்புவனவர்களுக்கிடையே மகாவித்தவரான மீனாட்சிசு
ந்தரம் பிள்ளையவர்கள் அடிக்கடி பாசாட்டிக் கூறுவதன்
வென்றும் மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாத ஐய
ரவர்கள் இளங்காடு சுற்றமிழ்ச் சங்கத்தின் ஓர் ஆண்டு
விழாவில் தலைமை வகித்தபொழுது உறியுள்ளார்கள்.

தன்னுடைய தொல்லுணவானான மயிலாநாதரால்
'இந்தப்பத்தெச்சமும் புதிப்புதழ்புலகம் அகிலபுணர்வுட்
டண்டலம்மெழுவோன்றலாவது சேமி பெண்டுகள் சிறந்த
பெயர் இராக பவித்திரப்பல்லவதையர் பகர்த்தி பென்
தரிக' என்று சிறப்பித்தோதப்பெற்ற அகிலப உணவா
கிரியாபிப பல்லவதையரும், அகப்பாட்டுகோவாரான
பாண்டிநாதேவன் கில்லவதையரும் என்பாரும் கன்னர்
குலத்தினரென்பது தெற்றம்.

மிக அணித்தாய வாகத்திலும் இவ்வருப்பில் சுற்றோர்
பகர் இருந்திருக்கின்றனர். தந்தையாரிலிருந்த அன்னா

சாமி நாடாண்டார் திருவாரூர்மேயுது 'திருவெண்ணாறுத்
கோவை' என ஓர் அகப்பொருட்கோவை பாடியுள்ளார்.
தந்தனாரிலிருந்த கணகசுடபத் சர்க்கலாயப்ப நாடாண்
வார் 'பிரம்மபக்கோவை' என ஓர் அகப்பொருட்கோவை
பாடியுள்ளார், செங்கைப்பூரிலிருந்த குழந்தைக்களத்து
வெண்துர் 'பஞ்சாட்சர மும்மாலைவந்தாதி' என ஓர் அக்
தாதி பாடியுள்ளார், அதற்குச்சாத்துக்கலியனித்த சோட
சாயதானம் வேலாயுதம் கவிராயர், சோடசாயதானம்
சரவணப்பெருமான் கவிராயர் முதலிய புலவர்கள் கை
த்து வெண்ணாறுப் பெரிதும் புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்ற
னர், பிரம்பூரிலிருந்த எட்டாசச்சர்க்கலாயப்ப நாடாண்
வார் 'திருவையாற்றத்தாதி' என்னும் பிரபந்தம்பாடி,
மகாவித்துவான் வீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முன்பு
புகத்துக்கட்டி, பிள்ளையவர்களானும், தியாகராசச் செ
ட்டியவரவர்களாலும் சாத்துக்கலியனிக்ைப் பெற்றனர்.

மகா வித்துவான் வீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
பாடியது :

மறைமுகவாழ் மாடேவன் வய்செலிக்கன் வாக்ரு
கைறவெனது வேர்த்தடாரான்—பிறைதுதலர்
கையாற்றத் தாதிபூக ஞ்ஞர் திழ்வழனி
வையாற்றத் தாதிபூகத் தான்.

தியாகராசச் செட்டியவரவர்கள் பாடியது :

யன்று திரு கையாற்றிக் காற்பாடி னுச்செலிக்குத்
தன்னு மருளுமயிற் செல்லாகும்—என்னுங்கள்
சந்தாதிவிதோர் டாரான் செல்லமே
வந்தாதி வென்னுமது.

பூண்டி சீகரபா வான்கடயார் திருப்புகழ் வாதர்
யீது தோத்திரங்கள் பாடியிருக்கின்றனர், இளங்காடு,

உதத்தார், கடைபக்குடி, கடுக்கேலி முதலிய இடம்
களில் தமிழ்ப்புலமைபுடைபேர் சிற்செர் இருத்திருக்
கின்றனர். செஞ்செவ்வென்றும் அன்னம் பட்டபத்திற்ரு
கின்கம் எழுதி 'தருக்கின்கம்' என வெளிப்பதித்
திய சோமசுந்தரம் பிள்ளையும் இவ்வகுப்பினரே. பொது
மாக இக்குலத்தவர் தமிழிலே அளவுகடந்த ஆர்வமும்
பற்றுமுடைவர் என்ற உறுதல் பொருத்தம்.

மூன்றுவரும் இவ்வகின் புதுமுடம்பை கவத்
தச்சென்றும், கல்லிலும், கண்ணிலும், கருணத்
திலும் பிங்காரும், அரசருசென்றமுதலர், பின்னத்தார் கரை
யணசையி ஐவர்: ஜி. கதாசெவியிருக்கசாயர், சர்க்கரை
இராமசாயிப்புவைர், மு. க. அருணாசலக்காரையர், கோ
பாலகிருஷ்ணவர், பி. காமசுந்தரப்பிள்ளை, முத்துசாயி
ஐவர், சேதுசாமபாரதிபார் முதலிய எண்ணிறந்த புலவர்
கனர்ப் புகழ்ந்து பாடப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தாரும்
ஆகிய அரித்துவாசமங்கலம் கோபாலசாயி ரகுநாத இரா
சானியார் இக்குலத்தவரென்பது யாங்கும் அறிவர்.
சேதுவந்தரன் சன்முடும் பிள்ளையவர்களாக எழுதப்
பட்ட தொக்காய்பெயப்பாவிசிறுத்தி என்னும் புத்தகம்
இராமசாயிபாரவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தென்பகத
அதன்முதலேட்டினின்றும் அறிவலாகும். மற்றும் பிள்ளை
யவர்கள் அப்புத்தகத்தில் கந்திகுறல் என்னும் பகுதி
யில் இராமசானியாராக்குறித்தது கூறி யிருப்பது நோக்கத்
தக்கது. அது,

“பின்பு கவையிகள் கட்டளைப்படி முறையே பாவி
சிறுத்தி முதலையின அச்செய்து கருதிக் குரோதினார்
கதைய் தஞ்சை சென்றேன். சென்று வேலை தொடங்
கிய 'செஞ்செவ்' காக்கண்டு உணவெழுந்ததுக் கெட்ட

படுத்திற்றாலும் அக்கிடெ முயற்சியும் சிந்தை. அக்காரி, ஊக்கு மிக்க கம்பினரும், வடமொழி தென்மொழி சூம் கிடைக்காராய்க்கியே பொழுதுபோக்கும் கிணையட்டை வுடையாரும், கைத்திய ஊர் பதிற்சியும் அதுபவமும் உடையாரும், பிரபு கிராமனியும், கன்னடம் சூயை அரித் துணை மக்களும் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ லா. கோபாலகாமி ரகு நாந ராசானியாவர்கள் என்னும் தம்முக்கொழுத்துச் சென்ற, பல கன்னடத்துவகாக்கொண்டு மருத்தளித் தும், வேதமுணர்ந்த அக்தவகாக்கொண்டு கிரககாந்தி முதலையின செப்தும் பிணிதீர்த்து, வெண் பொற்சாக முத்தூற்றின் மேகை என்னியித்தம் செவவு செப்ததவ மன்றி, அப்பொழுது தேவலங்கை பெயர்க்கெனைய யால் தமக்குள்ள இன்றியமையாதனவையெ உலையல் பன கந்தறபுக் கருதாயல் நாமே பரிசேதித்தம், பிதகாச கொண்டு பரிசேதிப்பித்தம் இப்புத்தகத்தையப் பதிப் பித்த முகத்தப் பேருதவி புரிந்தார்கள். அவர்கள் செப்த உதவிபெயன்றிச், குணமாட்சியும் பங்குசூடனி ருத்த பழகித் தெரிந்தேருவின் அவர்களது கட்டைய எழுமையும் மறப்பேனல்லென்” என்பது.

காந்ததத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் எழுதி வெளியிட்ட இராசானியாவர்களது வாழ்க்கை காவலது:

“கவ்வியறிவொழுக்கங்களிலும் கன்னமயிலும் மேல் பட்டு கிளங்கிய இப்பெருத்தகையவர் பிரமோதாத சூக்து கார்த்திகைத் திங்கள் 17ம் நாள் அரித்தவார பக்கைத் தில் பெருநிலக்கிழமை புதைய ஓர் பிரபலக் குடும்பத் தில் பிதந்தவர். இவர் இளம்பருவத்தில் கும்பிகாணத் திதும்வ சூக்திசைப் பாடசாலைநில் மெற்றிக்கருகேயுள்

ஊமக்கன் படித்ததென்னென்றுதான், அப்பொழுதே குடும்பமேயும்பொதுக்கோத்தமையின் படிப்பைவிடுத்த ஊருக்கு வந்தவிட்டார். எனினும் கங்கியில் இவருக்குத் திருத்த கிருப்பம் மேல்மேலும் வளர்ந்தே வந்தது. நமது பன்னிரண்டாம் வயதிலிருந்தே யோசனைகள் படிக்க வேண்டுமென்றும் அய்யனாடபாய் அனந்தரத்தேடிப் படித்தும், பெரியோர்கள் பலரை உசாவினும் யோசனைப் பண்ணித் தெரிந்தவந்தோடு, யோசனைப் பித்தியும் ஊரையுச் செய்த வந்தாரெனத் தெரியவருகிறது. திருமல் திரம் முதலிய யோசனைகளிலிருந்து ஆர்த்தத்துக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் இவருக்குப் பாடமுண்டு. மருத்தவ தான், கோதில தானினும் இவருக்குப் பித்தியுண்டு. உடமொழிப் பித்தியும் பெற்றிருந்தார். இது பருவத் தொடங்கியே தெரிந்த மொழிக்கமும், தெய்வ பத்தியும், உபகாரத்தன்மையும் உடம்பாரியிருந்தாரானின், இவரது வாழ்க்கை தூய்மையும், பெருமையும் வாய்ந்த தென்பது தெற்றம். மதுரையில் தமிழ்ச்சாக்கம் சிறுயப்பெற்றது இவருக்குத் தமிழில் மிக் ஆர்வமும், பித்தியும் உண்டா தற்கு ஏது சிவஞ்சியாவிருக்க, திருவாளர் பொன், பாண்டித்தகாத தேவாங்கன், அரசன் சண்முகனார் முதலிய பலருடைய அன்பு அனந்தரப் பெரிதும் வளர்த்தவருவ தாகிற்று. அக்காலத்தொடங்கியே மதுரை முதலான இடங்களில் சங்கங்கள் உடம்பொழுதென்களும் தவறாத செவ்வதம், புலவர்களோடு அளவளாவி யின்புறுவதம், தமிழ் துணையாச்சி செய்வதம், பெருஞ்சொற்க லிபந்த வதம் இவர் உடம்பாடாகக் கொண்டிருந்தார். பாலுர் கனினுள்ள பல சங்கங்களில் இவர் தலைமை வகித்தும் சொற்பொழிவுகள் புரிந்த மிகுந்தவந்தார். யோசனை,

யோகம் என்ற பொருள்களைக்குறித்து மூன்று காங்கு
மணியோக்கள் அருமைபாசப் பேசி விருக்கினார்.

தூரான்டு, மதுகாத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆண்டுவிழா
காலத் தஞ்சாவூரில் மிகவும் சிறப்பாக நடத்திக் கைத்தார்.
மதுகாத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிறைவேற்றத் தழை உறுப்பி
னாராகவும், எம்சங்கத்தின் புரவலராகவும், மற்றும் பல சங்
கங்களின் தொடர்புடைபாராகவும் இருத்திருக்கின்றனர்.
தம் மாண்புமிகு கள்ளர் குலமக்கள் கல்வி முதலிய
வற்றில் மேம்பட்டுத் தம் பழம்பெருமைபின் கழுவி
திருக்கவேண்டு மென்கருதி இந்திரகுலாதிபர் சங்கம் என
தூர் சங்கம் கிறிஸ்து நடத்திவந்தார். தஞ்சாவூரில்லா போர்
குதும் தாதுகார போர்குதும் பல ஆண்டுகள் உறுப்பின
ராய் இருந்துள்ளார். தம்முடைய ஊரில், தூல் நிலையம்,
மருத்துவ நிலையம் முதலியன ஏற்படுத்தி வைத்தார்.
அதத்திற்கு மிகுதியான விலம் எழுதி வைத்தார். கால
பெருமாட்சி பொருத்திய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் அரசர் பெரு
மான் கல்விமாளையில் முதுகுடிக்கொள்ளும் அமைபத்துச்
சென்று தரிசித்து வந்தார். திருவரங்குதானை ஆதினத்
தலைவரவர்களைத் தம்முருக்கு எழுந்தருள்கித்துப் பூமித்து
அவர்கள் உவந்தளித்த பொற்கடகங்களும் பெற்றார்.
தமிழ்ப்புவனவர்களிடத்தில் இவருக்குருத்த அன்பு அவ
கிட்டுகாக்கற்பாவதன்று. இவர்போன்ற புலவர்களை உப
சரிப்பவர் உலகில் மிக அரிவொன்றே சொல்லவேண்டும்.
அரசஞ்சண்முகனார், பின்னத்தூர் ஈராபணசாயி ஐவர்
முதலிய புலவர் பலர் இவர்பால் மிக்க உதவிபெற்றது
காரணம். இவரீது எத்தனையோ புலவர்கள் பாடிய
பாடல்களும் உள்ளன. சிற வனிகையகைப் பெற்ற
தாவெனவும், சிறப் பொருள் எட்டியே வெனவும், சிறப்

வகையுரைத்தல் பெருமைபன் றெனவும் கருதிபவர். 'செய்த இவசபடவாழ்தலதவல்வ—தூதியமிக்கியுபிர்க்கு' என உணர்ந்தவர். கருங்க உகாக்கின் இவர் தம்பால் ஒன்று வேண்டினர்க்கு மறுத்தறிபரத வன்மைபும், இன் னல் கருதிக் கண்ணீர் ஒரு றனியும் விடாத திண்மைபும், திருமாவின் திருவடிக்கிடத்தில் கைத்த பத்தியின் உண் மையும் உடையவராவர். இப்பெற்றியைமந்த இவ்வாண் டகை தம் கற்றத்தார்களும், எண்பர்களும், புலவர்களும், மற்றும் தம் ஆதரவு பெற்றிருந்தோர்களும் ஆகிய என் னிறந்தோர் அளவற்ற வருத்தமுறத் தமது ஐயந்தரம் வயதில் கித்தாத்தியாண்டு பங்குனித்திங்கள் உடும் நாளில் இராமநாமம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபடியே தம் பெரன்போதும் அழகிய உடம்பை கிடுத்தப் பார்த்தும னவகெய்தினர்" என்பது.

இனி, அலாரங்கியும், பிரசங்க ஆற்றலும், செய்யு னியற்றும் திறமையும் வாய்ந்த சில தமிழ்ப் புலவர்கள் இப்பொழுதும் இக்குவத்தில் இருக்கின்றனர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் கட்டத்தியரும் பிரவேச பண்டிதர், பாஸ பண்டிதர், பண்டிதர் என்னும் முத்திரப் பரீகசூயிதும் முதன் முதலாக முதன்மைபுறத்தேறிப் பொற்பத்தகமும், பொற்றோடாவும் பரிசு பெற்றவர் இவ்வகுப்பினரே. சில ஆண்டுகளின் முன்பு பெருமைபுற்று விளங்கிய ஜனா தகவன் என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், பங்கா சேதபதி மகாராஜா அவர்களின் ஆதரவுபெற்ற உகை கிழங்குகொட்டன் தமிழின் அருமை பெருமைகளையும், கையெத்தார்த உண்மைகளையும் பல ஆண்டுகளாக...ஐதி எங்கும் பரப்பிப் பெருமைபுற்றவந்த கங்கை கீவகோசனி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகிய புலவர் கிராமனி

யும் இவ்வருப்பினரேயாவர். காலேஜிலும், கழகங்களில்
களிலும் இவ்வருப்பினர் பலர் தமிழாசிரியராய் இருத்
தென்றனர். இவ்வருப்பினரில் சூழ்ச்சிகள் உற்று வேறு
தகையவர்களுக்கும் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்தவர்கள்
என்பதற்கு, திவான் பதவியில், பலாநகரத்திலிருப்பவர்கள்
தமிழ்ப்புணைமையுடையவராயும், தமிழ்ச்சொற்களின்
உதரப்பினராயும் இருப்பதால் தொக்காப்பெயர், இதை
யதூரப்பெயருள், பாப்பருவர்களை கிருத்தி முதலிய அரிய
தாக்களை அச்சிட்டு வெளியிடுபவர்களை யருவம் தக்க சாண்
ருவம்.

இவ்வகை, தமிழ்ப்பற்று மிகுந்தவர்களுக்கும் இக்குவத்தினர்
பண்டுதொட்டுத் தமிழ்ப்புணைமையான வாழ்ந்த அனல்
களால் புதுமொழி பாடப்பெற்று வந்திருக்கின்றனர். புதுக்
கோட்டை மன்னர் முதலானவர்களுக்கும் பரிசு பெற்றவர்களுக்கும்
இவ்வகை உதரம் மிகை. அஷ்டாவதாரம் வேலை
யுடன் கவிதையர் காண்பெய்யுள், சூழ்ச்சிப்பெயர்,
பிரம்மன், சோனார் முதலிய இடங்களிலிருந்து கன்ன
ருவப் பிரபுக்களிடம் பெரும் பரிசில்கள் பெற்று, அவர்
கன்னித பல பிரபந்தங்களும், தனிநிலை கவிதையும் பாடி
விருக்கின்றனர். இவ்வகை பாடியவர்கள் மத்தம் பலர்.

இனி, இக்குவத்தினர் பண்டு தொட்டுச் செய்தவர்களை
ருக்கும் அறங்களை மிகப்பெரியவை. தமிழ் காட்டினர்
எத்தனையோ கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்தும்,
மாளியம் கிடைத்திருக்கின்றனர். மடங்கள் கட்டியுள்ள
னர், அன்ன சத்திரங்களும், தன்னிர்ப் பந்தங்களும்
எற்படுத்தி விருக்கின்றனர். குளங்கள் கெட்டி விருக்
கின்றனர். இவர்களில் தொண்டையான் குடும்பத்தினர்
வாத்தியமே செய்திருக்கும் அறங்களுக்கு ஓர் எண்ணு இல்லை.

திருவாரூர், வகத்திலாவான் கோயில், திருச்செங்காட்டம் குடி, ஆளுகையார் கோயில், மதுரை, திருப்பாங்குன்றம், திருச்செந்துர், பழனி, திருத்தறமுலம், பாவநாசம் என்றும் இத்தலங்களிலும், மற்றும் பல விடங்களிலும் இவ் வகுப்பினருடைய மடங்கள் இருக்கின்றன. பூண்டி வான்கடையார் அவர்கள் அன்ன சத்திரம் ஏற்படுத்தி சாந்தோறும் பஸ்வோர்த்து உணவளித்தது வருகின்றனர். தஞ்சாவூர் பக்கத்திலே அரத்தி, இளங்காடு முதலிய ஊர்களிலிருந்து செல்வர் பலர் சத்திரமும் தண்ணீர்ப் பந்தமும் ஏற்படுத்தி கலத்தனர். பூண்டி வான்கடையார் அவர்களும், உக்கடைத்தேவர் அவர்களும் தஞ்சாவூர் தரும வகத்தியசாலை (ஆண்டிடம்) ஏற்படுத்தாதற்குப் பெரும் பொருள் உதவி விருக்கின்றனர் மற்றும் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான ஆட்சனை யுதவித் திருவிடைமருதூர் திருத்தேவர் எழுந்தருளச் செய்கிறார்கள். அப்படியே அவர்களுடைய ஆட்களானும் மற்றும் பலருடைய ஆட்களானும் பல தலங்களின் திருத்தேர்கள் எழுந்தருளுகின்றனர்.

கிளவாளத்தின் முன்பு இவர்களிலே கிலர் கெளுதிகாரப் பிள்ளையொருவன் தெரிந்தது. இப்பொழுதும் கெளுதிகாரியே உருவெடுத்தாற்போல் விளங்கும் ஒரு பெரியா றிருப்பதும், அவர் திருவையபாற்றில் திருமடக்கட்டி ஒவ்வொரு வசைப் பெரியார் திருவானிலும் குருபுகையும், சமாராதனையும் புரிந்து வருவதும் பலர் அறிவர்.

இனி, கோளுட்டிலே இங்கேர் அகடத்திருத்த பொது வாழ்க்கை சினைபக் கவனிப்போம். இவர்களிலே பல சமீகந்தர்களும் சில ஆயிரவேலியாளர்களும் இருத்

தலை முன்பு குறிப்பிட்டோம். மற்றும் முப்பது நாற்பது குடும்பங்கள் தூறுவேன், இரு-ஊறு வேலி வில முன்னா வாக விளங்கின. இக்குலத்தயரில் ஏறக்குறைய எங்கோ குடும்ப விலக்காரர்களா விருத்திருக்கின்றனர். இந்திய தேசத்திற்கே செற் காலஞ்செயம் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சை ஜில்லாவின் பெரும் பாகம் இயர்கட்டு உயிர்தா விருத்தது. இவர்களிற் சிற்சிலர் அரசர்கள் பால் பள்ளக்கு முதலிய விருதுகள் பெற்றிருக்கின்றனர். பல குடும்பம் களில் ஆடவர்களும், பெண்டிர்களும் பள்ளக்குகளிற் செக் தும் வழக்கமுடையா விருத்திருக்கின்றனர். இவர்கள் மிகுள்ள ஊர்களிலெல்லாம் வேறு எவ்வகப்பினரும் இவர்களில் தலைவராய்வுள்ளார்பால் தங்கள் வழக்கு களைச்சொல்லித் தீர்த்துக்கொள்ளுதல் வழக்கமாகவுள் ளது. இவர்கள் தொகை மிகுந்தள்ள ஊர்களில் தலைவர் களாவிருப்போரும் இவர்களே. தாழ்ந்த அல்லது தாழ்ந் தப்பட்ட வகுப்பினரென்போர் இவர்களிடம் ஊழியஞ் செய்தலைத் தமக்கு மேன்மைபுகம் கொண்டு பாராட்டியர். இவர்களும் அவர்கட்குத் குடிவிருக்க விலக்கொடுத்தும், கல்யாணத்திற்குத் தாலி செய்து கொடுத்தும், மற்றும் சன்மை தின்மைமாட்டு வேண்டுவன புரிந்தும் அவர்களை அன்புடன் ஆதரிப்பார்கள். கல்யாண முதலிய பழக்க வழக்கங்களில் இயர்கட்கும் வெள்ளாளர் முதலிய பித வகுப்பினர்க்கும் இக்காட்டில் யாதும் வேற்றுமை காணப் படுவதில்லை.

மதுரைப் பக்கத்திலுள்ள கன்னர்கட்கும் தஞ்சைப் பக்கத்தி லுள்ளோர்க்கும் பழக்க வழக்கங்களில் இருக்கெற வேற்றுமைமையத் தஞ்சை ஜில்லாக் கொட்டியர் முதலியவ

அறிவிக்கின்றன. இவர்கட்கும் அவர்கட்கும் இதுவரை எவ்வளவுதான் சம்பந்தமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. மதுரைபிள்ளையோர் விதவை மணம், அதுத்துக்கட்டுத் முதலிய வழக்கங்களும் உடையவர்களாம். விதவை மணத்தை எல்லா வகுப்பிலும் தேசாபிமானிகளா புள்ள பலர் இக்காலத்தில் ஓரளவு ஆதரித்துப் போடுகின்றனர். அது தக்கதென்பதற்கும் காரணங்களும் இருக்கின்றன. ஆதலின் அந்நா அத்தனைக்குற்றமென்று பாராட்டாமல் விட்டுவிடலாம். அதுத்துக்கட்டுதல் என்பது ஒருக்கால் மேற்காடுகட்டுப் பொருத்திய வழக்கமா? இருக்கலாமன்றி நம் நாட்டிற்குச் சிறிதும் உரியதன்று. பெரிதும் வெறுக்கத் தக்கதேயாகும். எனினும் அது குறித்தே அவர்களை வேறுபாரா என இவர்கள் ஒதுக்கிவிடப் பார்ப்பது அவ் வளவு சரியன்று. அவர்களும் இங்கே துணைவரே, அவர்களிடமுள்ள அவ்வழக்கத்தைத் தொன்றுதொட்டு மன்னதாகாது. இடைநில் வந்ததேயாகும். இவர்கள் அவர்களிடம் கலந்து அத்தகைய வழக்கங்களையும், சிறு குற்றங்களையும் திருத்தவதே கடனும். கணவனோடு உடன்கட்டிட வேறிய மகளிரும் இக்குலத்தி விருத்தா ரென்பது புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுர சரித்திரக்க ளால் விளக்கமன்றோ? இனி, இவ்வகுப்பினர் போர் புரி வதில் மிக்க விருப்பமுடையர். வீரம், அஞ்சலம, தாச ளம், அடைக்கலம் புருத்தாகாப் பாதுகாத்தல் என்பன இவர்கட்குச் சிறப்பாக உரிய குணங்களாம். எங்கே பெரிய இடங்களில் இரண்டொரு தவறு நேர்ந்திருப்பின் அதனை இங்கே எடுத்துக்கொள்ள வாகாது. '1656-ல் இவர்களை மேற்பார்த்த வந்த திருச்சொப்பன்னி ராப்பன்

(காவிரி) ஆறு குப்பாண்டி பெண்பலர் கந்தனுக்குத்
சென்று அங்குள்ள பாதிசியப் பலமுதத்திப் பணக்
கேட்டபொழுது, அப்பாதிசர் கள்ளர்களின் பாதுகாவலில்
இருத்ததனால் அவர்களுக்கும் குப்பாண்டி நாங்களுக்கும்
பெரிய சண்டை புண்டாயிற்று' என்று சொன்னார்
காஸ்டென் கூறிவிடுக்கின்றார். 1745-ல் மூராரி
வுக்குத்தே மகாராட்டார் படைபெடுத்த பொழுது சூது
ரிதுள்ள பாதிசிகளும், மற்றைய கிறிஸ்தவர்களும் உணம்
பட்டியில் அடைச்சைம் புகுந்தனர் என்று தெரிவித்தது.
இக்கணம் பலவுள, அடைச்சைம் புக்காணப் பாது
காப்பதில் தம்முடிகளையும் பொருட்படுத்தாய் பெருந்
தன்மை காப்பதவர் இக்குகத்தினரென்பது தனிபு.

இவர்களில் பலர் கசையாதத்தையும், சிலர் கவணங்
மதத்தையும் தழுவினோராவர். பாண்டுகாட்டுக் கள்ளர்
களைப்பற்றி எழுதிய ஒருவர் 'இவர்கள் கசையாதத்தின
தேயாவினும், இவர்கள் முக்கியமாகக் கொண்டாடும் தெய்
வை அழகர்' என்றனர். அக்து உண்மைபெண்பகைத்
கள்ளமுறை என்னும் பெயரே வலியுறுத்தும். முருகக்
கடவுள்பால் இவர்கள் மிக்க அன்புடைபவர்கள். சைவர்
களும் கவணவர்களும் ஒருவர் கிட்டில் ஒருவர் கப்பா
னாகு செய்துகொண்டதண்டு.

இனி, இவர்களுடைய தற்கால நிலைமையை நோக்குவோம்.
இவ்வகுப்பினரில் ஓர் அரசர் இருக்கின்றனர். பகசரின்
குடிகள் இருக்கின்றனர். ஆபிரவேலி கிங்காரர்கள் உள்
ளனர். உத்திபோகத்தர் (போலீசு டிப்டு கமிஷனர்,
பேரண்டல் ரூபரின்டென்ட், தாசில்தார் சப்மாஜிஸ்ட்
ரீட்) சிலர் உளர். வக்கீல் சிலர் உண்டு. சென்னை இராஜ
தானிக் காவலில் தத்துவ சாத்திர ஆசிரியரையும், வேறு

காமேஜ், கதையுட்களில் தமிழ்ச்சிறியர் முதலாவோரையும்
செல் இருக்கின்றனர். மற்றும் இவர்களில் சட்டசபை
அக்கத்தியர் இருக்கின்றனர். தாதுகா போர்டு, லிங்லா
போர்டு, முனிபொலிட்டிகளில் தலைவர், உதவித்தலைவர்,
உதப்பினகாகச் செல் இருக்கின்றனர். தரங் பகதூர்,
திவான்பகதூர் முதலிய பட்டங்களும்பெற்றிருக்கின்றனர்.
இருப்பினும் என்? இதுகொண்டு இவ்வருப்பே எல்ல
நினைமயில் திருப்பதாகக் கூறிவிடலாகுமோ? இவ் வகுப்
பின் இப்பொழுதைய சினைம பெரிதும் இரக்கத்தக்க
தொன்றும், இவர்களின் ஏறக்குறைய ஊத்துக்கு எழுபத்
தாந்து பேர் வகையில் தங்கள் சொத்தில் முக்காற்பாகத்
திருகு அநிமையே விழந்துவிட்டனர். செல் முற்றினமே
பொருளை விழந்து வாழ்க்கையை எடத்தமுடியாத தத்
தளிக்கின்றனர். உலகத்திலே தாக்களும் மக்கட் பிறப்
பினகொன்று வெளித்தோற்ற மாத்திரத்திலாவது எட்டிக்
கொள்ள முடியாத இழிந்த சினைமக்குப் பவர் வந்துவிட்
டனர். வம்பு வழக்குகளினாலே பவர் பொருளிறுந்
தனர். வீண் ஆடம்பரங்களினாலே பலருடைய பொருள்
போயிற்று, மதுபான முதலிய நில பழக்கங்களினாலும்
பவர் தொலைத்தனர். அத்தோ! இழிந்த மாக்களும் மறந்த
குடிக்கும் இவர்புடைத்தா விருந்த மதுவை இப்பொழுது
பெரிய மனிதரென்று சொல்லிக்கொள்வோரெல்லாம்
வெளிப்படையாகக் குடித்துவிட்டுப் புரள ஆரம்பித்த
விட்டனர். இது கவிதின் கொடுமையே போதும்!

இக்கனம் பொருள் இழந்தனர், பெரிவழிந்தனர்,
கறி விழந்தனர், வலி யழிந்தனர், வறுமையுந்தனர்,
பெருமையந்தனர். இவர்கள் படுங் துன்பத்திற்கும்

பரிபவத்திற்கும் ஓர் எவ்வித விலகலும் இயற்றக்கொண்டதாம் பொறுப்பாளர் யாவர்? பொதுவாக இக்கார்ட்டு மக் கன் அரசாங்கத்திலோ வெளிப்போல இவ் பதவிகளும் பெருமைகளும் அடைந்த விவொர்க்களாகும் எனிய மக்களின் நினைவும் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படுவ தில்லை. கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்ற எண்ணமே யில் லாமல் எனியவர்களுக்கு எவ்வளவு துன்பமுஞ் செய்பப் பின்வாங்க மாட்டார்கள். ஒரு தனி மனிதனை வெகுத்துப் பார்க்கினும், ஒரு கூட்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கினும் யங்கும் பிறரை அழித்ததெனியேண்டுமென்ற எண்ணமே மேலிட் டிருப்பதைக் காணலாகும். பல ஆண்டுகளாகப் பல பெரியோர்கள் தேச முன்னேற்றமே கருதி உழைத்த வந்தார்கள் எனினும் தேசம் அடிப்படையில் எவ்வளவு சீர் கேடாழிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடியாமற் போய்விட்டது. இந்திரா எந்தென்கட்டித் தின் அடிப்படையைப் பழுது பார்ப்பதற்கு இன்னும் பலர் பலகாலம் உழைக்க வேண்டுமெனத் தேர்ந்துகொண்டது. பொதுவில் தேசத்தைப்போல ரூபிப்பாகக்கொண்டு உழைக்க முடியாதவர்கள் தாழ்நிலை வகைத்துள்ள ஒரு சமூகத்தின் பொருட்டாவது உழைக்கவேண்டும். அதாவது தேச உழைப்பே பாரும். இனி, கள்ளர் வகுப்பினர்க்குப் பிறர் புரிந்த அங்ஙனம் புரிவின்றாகன்மை நிலைமையை விடுத்து, இவ்வகுப்பினரை பெரிப மனிதர்களா யுண்டோர் என்ன கன்மை செய்திருக்கிறார்களென்று கேட்போம். அவர்க ளின் ஒரு அரசர் இருந்தாம் என்? பல சூயின்ருர்கள் இருப்பின் என்? பெரும் பணக்காரரும் நிலக்காரரும் இருந்த என்? நம் எனிய வகுப்பினரது முன்னேற்றத் திற்கு அவர்கள் பரத உதவி புரிந்திருக்கின்றனர்? இது

காலம் ஒருதலையும் செய்யவேயில்லை. தம் வகுப்பினர் இம் வித இழிந்த நிலைமை படைத்திருப்பது அவர்கள் மனத்தில் சந்தேகமும் உறுத்தலே யில்லை. அதனான்கே இம் வளவு பரிபலத்திற்கு அவர்கள் ஆளாகவேண்டியிருந்தது? மதுரைப் பக்கத்திலிருந்த இழிய பெரிய மனிதர்கள் இருக்கும் தஞ்சைப் பக்கத்திலும் எட்டிப் பரக்கத் தொடங்கியிட்டது. இவையிலும் அவர்கள் உறுத்தி வின்றெழுந்த வேலை செய்வார்களா?

ஒரு நிலையினின்றும் கண்ணமயுண்டாகும் என்னும் கிதிப்படி மதுரைப் பக்கத்தாக் கண்கள் வகுப்பினர் முன்பு தம்பங்களுக்கு ஆளாதினும் இப்பொழுது சில திருத்தமும் கண்ணமயும் கூடாத்துவருகின்றன என்பது ஒரு வரது ஆறுதலளிக்கக் கூடியதாகும். அங்கே பல பள்ளிக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவர்கட்குக் கைத் தொழில்களும் கற்பிக்கப் படுகின்றன. விவசாயமும், கைத்தொழிலும் கல்ல பலனளித்து வருகின்றன. கூடவுள் திருவருளால் கூடிய கிவரையில் அவர்கள் கண்ணிலும் படைவர் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. கோர்ட்டுமேலா அத்தகைய முயற்சி ஒன்றும் இல்லை. எனினும், இத்திர குலாதிபர் சங்கம் ஏற்படுத்தி நடத்திய இராஜாசிரியர் அவர்கள் காலஞ்சென்ற பின்பு, தஞ்சையில் 'கண்ணர் மகா சங்கம்' என ஒன்று ஏற்பட்டு நடத்துவருவது இப்பக்கத்திலும் ஒர் முயற்சி தோன்றியுள் தென்பகைக் காட்டுகிறது. இச்சங்கமானது பலருடைய ஒற்றுமையும்கொண்டு வக்கத்தடன் முறைப்படி உறுத்திய நுமையின் இதனால் பல கண்ணம் யுண்டாகக்கூடும். பரப்பா ராடு இளைப ஐயின்ஞர் திருவாரர் P. S. இராமலிங்கசாமி விஜய தேவர் அவர்கள் இச்சங்கத்தின் அமைச்சராகவருந்த வருப்பு

மூன்றேற்றம் கருதி ஊக்கத்தடவ் உதாழப்பவராகக் காணப்படுகின்றனர்.

இனி, இவ்வகுப்பினர் மேற்கொள்ளவேண்டிய முயற்சி வகைகளையும், சீர்திருத்தங்களையும் கூறமுன், இவர்கள் எல்லியில் எவ்வளவு பிற்போகக் கடைத்துள்ளார்கள் என்பதனைக் காட்டுகும்.

1921- வகுடம் எடுத்த கணக்குப்படி கள்ளர்களின் ஜனந்நொகை.

ஜில்லா.	ஆண்.	பெண்.	
தஞ்சாவூர்	99671	106018	
திருச்சிராப்பள்ளி	18061	14845	
புதுச்சேரி	24482	26679	
மதுரை	94205	92527	
இராமநாதபுரம்	20543	24854	
திருச்செல்வையி	6116	6468	
மேரத்தத் தொகை.	படித்தவர்கள்.	ஆகிலும் படித்தவர்கள்.	
ஆண்.	259,428	42239	998
பெண்.	274,544	1442	28
	<u>533,972</u>	<u>43681</u>	<u>1011</u>

இங்கே குறிப்பிட்ட இடங்களிலன்றி, தென் திருவாரூர், சேலமும்பு, இராமகன் முதலிய இடங்களில் இவர் கள் மிகுதியாக இருக்கின்றனவொத்த தெரிவித்தது. இராமகனில் இவர்கள் 'இந்திராகுல மகாநாடி சங்கம்' என ஓர் சங்கமும் ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகிறார்கள். மேரத்தத்தில் இவர்கள் தொகை பத்த ஸட்சத்துக்கு மேலாகக் கூடும். சித்த.

இக்கே குறிப்பிட்ட, கணிதப்படி இவர்கள் கல்வியில் எவ்வளவு சிற்பியில் இருக்கின்றன கொண்டு பாருங்கள். மனிதராய்ப் பிறந்திருப்பினும் கல்வியில்லாதவர் கிணக்கு களக்கு ஒப்பாகாவிட்டாலும், கற்றவரோ கண்ணுடைய கல்லாதவர் முகத்திலே புண்ணுடைபடவொன்றும் ஆனதோர் கூறியிருப்பவற்றி கிருந்த கல்வியின் உயர்வும், கல்லாமையின் இழிவும் நன்கு விளக்குமன்றோ? இம்மைமறமையிடு என்னும் மும்மையும் பப்பதாய், தனக்குழியுதவுதாய், கல்வினை பப்பதாய், எழுமையும் தொடர்ந்து இன்பமளிப்பதாய் உன்ன கல்வியிலும் மக்கள் பெற்ற பாஸ்தாவைப் பேறுபாதுளத? இத்தகைய கல்வியில் இவர்கள் மிகவும் பின்னடைந் திருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்களுக்கு வேறு என்ன பெருமையுண்டென்று சொல்லக்கூடும்? இவ்வாற்றால் இவர்கள் முதலிற் செய்பற் பாலது தம்பில் கல்வியை ஈனர்ப்பதேயாகும். தஞ்சை யிலுள்ள கன்னர் மகா சங்கத்தினர் பற்பல இடங்கட்கும் புலவர்களைப்பனுப்பிப் பிரசங்கங்கள் செய்கின்றும், தன் பெப்பத்திரங்கள் வெளியிடும் யாவர்க்கும் கல்வியின் ஆர்வத்தை புண்டாக்கி, எல்லொழுக்கத்திற் திருப்பதங்களை மும். பள்ளிக்கூடங்களும், உணவுவிடுதி (ஹாஸ்டல்) களும் ஏற்படுத்ததல் வேண்டும். கந்துரி (காது ஸ்கூல், ஸ்கோல்) களில் படிக்கும் எளிய மாணவர்களுக்கும், திறமையுடையோருக்கும் உதவிச்சம்பளமும், பரிசுகளும் கொடுத்த ஈக்குதல் வேண்டும்.

மற்றும் இவையருப்பினர் பாவரும் கல்வியில் கிருப்ப முடைபவர்களைப்பற் தம் பிள்ளைக்கு எவ்விதத்தினும் கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும்.

‘தந்தை மறைந்தான் என்றி யவையற்ற
மூன்றி லிருப்பச் செயல்’

என்று, கல்வி பெறாததற்கானே மக்களுக்குத் தேடித்
தர வேண்டுமெனத் திருவள்ளுவர் கூறிவைத்தார், கல்வி
யின் சிறு பயன்களைப்பெறாமல் அறிவாவிட்டாலும், ஒரு
மனிதனுடைய ஒரு உட்டமாவது கல்வியினுற்றான் உலகத்
தில் சாகசிகமாய் வாழமுடியும் என்பதையும், கல்வியில்
சாத மனிதன் அல்லது உட்டம் ஒரு சாகஸ்தில் மற்ற
பேர்க்கு அடிமைமாய்ப்போக வேலிமில் என்பதையும்
சொத்ததாவது நம் மக்களுக்கு அறிவாப் பொருளாகிய
கல்வியைத் தேடிவைப்பார்களாக. இனிதான் கவிஞர்
கவிதாநாயகம் இவ்வாறு பன்னிக்கூடம் இல்லாதிருந்த
கூடாது ஒரு பின்னையாவது படிக்காமல் இருந்தால்
கூடாது என்று பெற்றிருந்தாலும், பெரியோர்க்கும் உறுதி
செய்துகொள்வார்களாயின் இவ்வுலகத்தில் இவ்வாறு
கிளக்கத்தக்க விதமாக மேன்மை படைத்தவரில், இவ்
வாறுப்பினர்க்கு இயல்பிலே உரிய அறிவும், மேற்கொண்ட
தைச் சாதிக்கும் உறுதியும் உண்டு. இத்தகையோர் கல்வி
யை மேற்கொண்டால் உலகிற்கே பெரிய சான்றாய்வுண்டு.

இனி இவ்வாறுப்பினரில் மதவுண்டல் என்றும் சில
வாழ்க்கைமுறையோர் இருப்பின் அகில எவ்வளவு இழி
வானது என்பதை புணர்ந்து இனிவேனும் அவர்கள்
அகலக் கவனியுள்ளார்களாக. மதவுண்டோரை மிக இழிந்
தவொரு மதித்த, மற்றையோர் அணர்வோடு எய்தித்
சம்பந்தமும் அவற்றுக்கொன்ற திருப்பின் அவர்கள்
கிளையில் திருத்ததற்கு இடமுண்டு. கவனத்தொழில்
கொண்டார் பாவமேயாயினும் அவர்களை அரசாங்கத்தினர்

சிடம் பிடித்துத் தருவார்களாயின் இவர்கள் தம் வகுப் பிற்றா எவ்வளவோ நன்மை செய்தவர்களாவர்.

இவர்கள் பெரும்பாலும் கிவிகாரர்களாதலின் உழவுத் தொழிலில் மிக்க கருத்தும் ஊக்கமும் உடையாராதல் வேண்டும். 'மேழிக் கொல்லம் கோணுபட்டை' என்பது அமுதவாக்கன்றோ? இச்சாட்டில் இவர்கள் வேறு எவ்வித கைத்தொழிலும் இல்லாதவர்களாகவே திருத்தின்றனர். ஒரு பெரிய சமூகம் இவ்வாறிருப்பது சிறிதும் சரியன்று. இது சாட்டில் கலத்தையே தடைப்படுத்தக் கூடியதாகும். ஆதலின் இவர்கள் தத்தமக்கெய்த பாடுதலும் ஒரு கைத்தொழிலும் மேற்கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் ஒர் துறையுடன் உடனெய்த சங்கங்களும், பண்டசாலைகளும் ஏற்படுத்திக் கொள்வார்களாயின் எவ்வளவோ நன்மை விருக்கும் என்பதையும் முதலியவற்றில் அளவின்றிக் செய்ப்பபெம் ஆடம்பரச் செலவுகளைக் குறைத்தல் வேண்டும். அவற்றில் ஒரு சிறு பகுதியைக் கவகிக்கொன்று சேர்த்துவைப்பின் மிகுந்த நன்மை பயக்கும். பொதுவில் யாவரும் ஒற்றுமைபயப் பண்படுத்தல் வேண்டும். ஒர் துறைக் குறைவாவன்றோ இவர்கள் பொருளெல்லாம் அழிக்தொழிந்தன. எவ்வகை வழக்குகளையும் முன்போல் இவர்கள் தாமே தீர்த்துக் கொள்வார்களாயின் அளவு கடந்த நன்மையுண்டாகும். இனி, பல நாடுகளிலுமுள்ள இவ்வகுப்பினர் தம்மிற் கவந்த பழக்க வழக்கங்களை நாகரிக முறையில் திருத்திக்கொண்டு ஒரதுமை பெறுதல் வேண்டும்.

தாம் இங்கே சொல்லியவையெல்லாம் உடைத்தில் பண வகுப்பினர் இப்பொழுது மேற்கொண்டு செய்வாயே.

நுந்தும் புதிதம் த. செய்தற்கு அருமைபாடதமந்த. ஒவ்வொரு வகுப்பினர் தங்கள் முன்னோற்றத்திற்கு எங் கனவு பாடுபட்டு வருகின்றனர்? ஆகவே நாட்டில் செட்டி வகுப்பினரும், கட்டி நாட்டில் வெக்காலிகள் எந்த வகுப்பினரும் மிக உழைத்து வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் நாடார் என்னும் சான்றார் வகுப்பினரைக் குறிப் பிடலாகும். இவர்கள் செய்தவரும் காரியங்கள் மிக வியக்கற்பாலனவாகும். இவரி கள்ளர்கள் ஏனையெல்லா வகுப்பினரோடும் அன்பும், ஒற்றுமையும் உடையவராய்க் கலந்து வாழ்வதென்றும், செ வகுப்பினர் செ பழக்கம் கலிகுறே தம்முடன் உணவு முதலியவற்றில் கலந்து கொள்ள முடியாதவராய் இருப்பர். அத்தகைய இடங்களில் தாமும் தம் வகுப்பின் பெருமைக்குக் குறைவுண்டாகாத வரது நடத்துகொள்ளல் வேண்டும். பொறுதில் உல கெழின் மக்களெல்லாம் தமக்குச் சமமானவரென்றும் எண்பரென்றும் போற்றி பொழுதுதவ்வென்றும்.

இனி, இவர்களோடு ஒரேமாத எண்ணப்படுகின்ற மற்ற வகுப்பினரைக் குறித்தும் இங்கே செறிது உறுதல் பொருத்தமாகும் என நினைக்கின்றேம்.

கள்ளர்களைப் போன்றே மற்றர் என்போரும் தமிழ் நாட்டில் ஓர் பெரும் குழுவினராவர். இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னர் இவ்வகுப்பினரென்பதை பறியோர் இவ்வகுப்பினரது தொன்றுதொட்டு எவ்வளவு மேன்மை வாய்ந்தன தென்பதை உணரக்கூடும். சேதுபதினைப் போன்ற தமிழக மன்னர்தோரும், புலவர்களை ஆதரித் தோரும், வன்னங்கம் செந்து விளங்கிடுகோரும், எண்ணி றந்த அறங்க வியத்திடுகோரும் உடைத்தில் பாவருவர்?

அன்றியும் இராமேசுவரம் சென்று இவ்வூரின் வழியாகி வகுளேர் பாலையே பெரிதும் அவர்கள் சேதப்படுத்தியும் தரித்தவருவது தொன்றுதொட்ட வழக்கமாயிருப்பது அங்குள்ள ஒப்பந்த மாதிரியைப் புலப்படுத்தவதானும், இராமேசுவரத்தாசர் போன்றே செல்வத்திலும் பெருமைமிகும் நிறத்த செல்வக்கூட மன்னரும் இவ்வகுப்பினராவர். இவர்களேயன்றி, பாண்டிச்சேரி, பாண்டிச்சேரி, சென்னை, கடம்பூர், ஊத்துமலை, சேதூர், சென்னை, ஊர்க்காடு, கொல்லங்கொண்டான் முதலிய பல சமீபநாடுகள் இவ்வகுப்பினராகவுள்ளனர்.

அவ்வகுப்பினரோடும் இவ் பெரும் குழுவினரான தமிழ் மக்களாவர். இவர்களும் தொன்று தொட்டு உயர்ந்த நிலையில் இருந்து வந்திருக்கின்றனர். இவ்வகுப்பினரில் பெரு நிலமும், பெருஞ் செல்வமும் காப்பதோர் அனாதைகள் இப்பொழுதும் இருக்கின்றனர்.

இம்முன்று வகுப்பினரும் அஞ்சலம், கிராமம், சைவ முதலிய குணங்களில் ஒரு பெற்றியே நிறந்த கிளக்கு வோராவர். மற்றும் பல தன்மைகளில் இவர்கள் ஒப்புமைபுடையா யிருக்கின்றனர். இம் முன்று வகுப்பும் ஒவ்வொரு காலத்தில் சம்பாணம் முதலியவற்றையும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் எங்கோரும் ஒரே வகுப்பினர் என்ற உணர்ச்சி இப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது. இவ்வூர்த்திரு அந்நாடு பாசல் சிற்றில் இடங்களில் சங்கங்களும் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். இவர்கள் மேன்மேலும் ஒருமையுறப்பெருமைபெய்தவர்களாக, இவர்கள் பெருமைபுறவ தென்பதும், தமிழ் நாடு பெருமைபுறவ தென்பதும்

ஒன்றே; தனித்தமிழ் காட்டினான் தனித்தமிழ்ப் பெருமக்கள் இவர்களாதின். இவ்வுரிமையினாலே இவர்கள் தமிழ் மொழியைப் போற்றிப் புரந்த வகுமின்றனர். மறவர் குலத்தோன்றலாய் பாய்ந்ததனைத் தேவரவர்கள் மதனாகிய தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவினர். அக்குலத் தலைவர்களாகிய சேதுபதி மன்னர்கள் அதற்கும் தலைவர்களாக விருந்து பெரும் பொருளளித்து அதனை வளர்த்து வருகின்றார்கள். கன்னாருலத் தலைவர்களான புதுச் கோட்டை மன்னர்களும் அச்சங்கத்தின் புரவலர்களாக விருந்து சங்கப் பரீட்சைபிற்பேறியோர்க்குப் பொற்பதக்கமும், பொற்றோடாவும் பரிசிலளித்து வருகின்றார்கள். அகம்படிய குலச் சிசிபரான இராதாகிருட்டின டென்னைபவர்கள் கங்கையில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவினர். அவர் தமையனாகிய திருவாளர் த. கோ. உமாசேகர வரம் பிள்ளை (பி.எ., பி.எம்.) அவர்கள் அச் சங்கத்திற்குத் தலைவராக விருந்து, பெரும் பொருளளித்து அதனைப் பேணி வருகின்றனர். இவ்வாற்றால் இப்பொழுதும் இவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆதரவாக விருப்பது புலனும். இக்கறகான் பெரும்பாலும் தமிழ்மொழியைத் தாங்கி வருவோர் இவ்வகுப்பினர்களும், காட்டுக் கோட்டை வணிகமாதரிற் செருமே பென்பது தேற்றம். எனினும் இவர்கள் தம் தாய் மொழியைப் புரப்பதில் இன்னம் மிகுதியான ஊக்கமெடுத்துக்கொள்ளக்கடமைப் பாடுடைவர் என்பதனைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். இனி, படைவாட்சி வகுப்பினர் மெத்த வீரர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது அப்பெயரானே அறிபக்கிடக்கின்றது. இவ்வகுப்பினும் அரிபனார், உடைவார்பாணியம், செவிரி,

உயர்மக்கள் தமது உரிமைகளை, சித்திபெறும். 25

சுரபுரி, ஏழாட்சிப்பள்ளி, முத்திய பல சபைகளும்
தான். பல்வகை சம்பந்தமான சென்னை பட்டப் பெயர்கள்
இவர்கட்கும் வழங்குகின்றன. இவ்வகுப்பினரில் தமிழ்ப்
புணை வாய்த்தோர் பலர் இப்பொழுதும் இருக்கின்றனர்.

இனி, வேளாளர்கள் தொண்டதொட்டிச் செல்வத்தி
லும், வாய்மை, சமக முதலிய குணங்களிலும் மேம்பட்ட
வர்களென்பதும் பல நூல்களாலும் அறிபகிபட்டிவந்தது.
இவ்வகுப்பினர் சம்பர்போதும் பெரும் புணைக்கினை சூத
சித்த வன்னல்களும், சேக்கிழார்போதும் பெருமான்
புடைபெருமக்களும் இருத்திருத்தலை நினைப்பின் செஞ்ச
உருவாநித்தும், இவர்களில் பலர் அமைச்சரிமை கைக்
கொண்டு அரசபராக் தாங்கி இருக்கின்றனர். அதுபற்
றிய பல்லவராயர் முதலிய பட்டங்களும் உடைபராவிரும்
திருக்கின்றனர். இதற்குச் சேக்கிழார் பெருமானையே
சான்றாகக் கொள்ளலாகும். இப்பொழுது வேளாளசென்
பார் ஒரு வகுப்பினர் என்று கூறுமுடிபாதபடி பல பிரிவி
னாக இருக்கின்றார்கள்.

இவ்வகை தமிழகத்தினுள்ள பல்வேறு வகுப்பினரை
யும் சூரபுரிபட்டி ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் பங்கி
தொட்டிப் பெருமை வாய்த்துனோர் என்றே வெளிப்படி
தலின் அவர்கள் எல்லோரும் தம் பண்டைப் பெருமைகளை
நினைவுகூர்ந்து, மீட்டும் அப்பெருமைகளை நினைவிதத்ததற்
பொருட்டு வகைத்துடன் உழைப்பார்களாக. தாம் இப்
பொழுது பல பிரிவினராக இருப்பினும் தாமெல்லாம்
தமிழ்த்தாலின் மக்களாகிய ஒரே சினைத்தவரென்றும்
உண்மை புணர்ந்து வரவரும் அன்பும் சூத்திரம் புணர்ச்சி
யும் உடைபராவராக, எவகையும் தெரிபொன்று இவ்வா

திருப்பாவை. சூரியன் கடலுக்கு இறையன் இ
 கட்டு எல்லா அறிவாற்றலையும் -தந்த இக் காட்டில்
 பாதுகாப்பானாக, வங்கும் அவன் புகழே மிகுதல் வே
 றும், மகத்துவிகொலாம் இன்புற்ற வாழ்தல் வேண்டும்.

— — —

DBA000003273TAM

National Library,